

2 Samuel

¹ Acum, s-a întâmplat după moartea lui Saul, după ce David s-a întors de la măcelul amaleciților și David locuise două zile în Țiclag;

² S-a întâmplat chiar a treia zi, că, iată, un om a ieșit din tabără de la Saul cu hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său; și a fost astfel, că după ce a venit la David, a căzut la pământ și s-a prosternat.

³ Și David i-a spus: De unde vii? Iar el i-a spus: Din tabăra lui Israel am scăpat.

⁴ Și David i-a zis: Ce s-a întâmplat? Spune-mi, te rog. Și el a răspuns că poporul a fugit de la bătălie și mulți din popor au căzut de asemenea și au murit; și Saul și Ionatan, fiul său, au murit și ei.

⁵ Și David a spus tânărului care îi spusese aceste lucruri: Cum știi tu că Saul și Ionatan, fiul său, sunt morți?

⁶ Și tânărul care îi spusese a zis: Cum treceam din întâmplare pe muntele Ghilboa, iată, Saul se rezema pe sulita sa; și, iată, care și călăreți îl urmăreau necontenit.

⁷ Și când s-a uitat înapoia lui, m-a văzut și m-a chemat. Și eu am răspuns: Iată-mă.

⁸ Și mi-a spus: Cine ești? Iar eu i-am zis: Sunt amalecit.

⁹ El mi-a spus din nou: Stai în picioare, te rog, asupra mea și ucide-mă, pentru că m-a cuprins chinul, deoarece viața mea este încă întreagă în mine.

¹⁰ Astfel că am stat asupra lui și l-am ucis, pentru că eram sigur că nu ar fi trăit după cădere; și am

luat coroana care era pe capul lui și brățara care era pe brațul lui și le-am adus aici domnului meu.

¹¹ Atunci David și-a apucat hainele și le-a rupt; și tot astfel toți bărbații care erau cu el;

¹² Și au jelit și au plâns și au postit până seara, pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său, și pentru poporul DOMNULUI și pentru casa lui Israel, deoarece căzuseră prin sabie.

¹³ Și David a spus tânărului care îi spusese aceste lucruri: De unde ești? Iar el a răspuns: Sunt fiul unui străin, un amalecit.

¹⁴ Și David i-a spus: Cum nu te-ai temut să îți întinzi mâna să nimicești pe unsul DOMNULUI?

¹⁵ Și David a chemat pe unul dintre tineri și a spus: Du-te aproape și aruncă-te asupra lui. Și l-a lovit încât el a murit.

¹⁶ Și David i-a spus: Sângele tău fie asupra capului tău, pentru că gura ta a mărturisit împotriva ta, spunând: Am ucis pe unsul DOMNULUI.

¹⁷ Și David a plâns cu această plângere pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său;

¹⁸ (De asemenea le-a cerut să învețe pe copiii lui Iuda folosirea arcului; iată, aceasta este scrisă în cartea lui Iaşar.)

¹⁹ Frumusețea lui Israel este ucisă pe înălțimile tale; cum au căzut cei puternici!

²⁰ Nu spuneți în Gat, nu vestiți pe străzile din Ascalon; ca nu cumva să se bucure fiicele filistenilor, ca nu cumva fiicele celor necircumciși să triumfe.

²¹ Voi munți din Ghilboa, să nu fie rouă, nici să nu fie ploaie peste voi, nici câmpuri de ofrande, pentru că acolo scutul celor puternici este aruncat

cu nemernicie, scutul lui Saul, ca și cum nu ar fi fost uns cu untdelemn.

²² De la sângele celor uciși, de la grăsimea celor puternici, arcul lui Ionatan nu se întorcea înapoi și sabia lui Saul nu se întorcea goală.

²³ Saul și Ionatan erau de iubit și plăcuți în viețile lor și în moartea lor nu au fost despărțiți; erau mai iuți decât acvilele, erau mai tari decât leii.

²⁴ Voi fiice ale lui Israel, plângeți pe Saul, care v-a îmbrăcat în purpură, cu desfătări, care a pus ornamente de aur pe hainele voastre.

²⁵ Cum sunt căzuți cei puternici în mijlocul bătăliei! O, Ionatan, tu ai fost ucis pe înălțimile tale.

²⁶ Sunt tulburat pentru tine, fratele meu Ionatan; foarte plăcut îmi erai; minunată a fost iubirea ta pentru mine, întrecând iubirea femeilor.

²⁷ Cum au căzut cei puternici și armele de război au pierit!

2

¹ Și s-a întâmplat după aceasta, că David a întrebat pe DOMNUL, zicând: Să mă urc în vreuna din cetățile lui Iuda? Și DOMNUL i-a spus: Urcă-te. Și David a zis: Unde să mă urc? Iar el a spus: La Hebron.

² Astfel David s-a urcat acolo și cele două soții ale lui de asemenea, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.

³ Și pe oamenii lui care erau cu el David i-a urcat, pe fiecare bărbat cu casa lui; și au locuit în cetățile Hebronului.

⁴ Și bărbații lui Iuda au venit și acolo au uns pe David împărat peste casa lui Iuda. Și i-au spus lui

David, zicând: Bărbații din Iabes-Galaad au fost cei care au îngropat pe Saul.

⁵ Și David a trimis mesageri la bărbații din Iabes-Galaad și le-a spus: Binecuvântați fiți voi de DOMNUL, că ați arătat această bunătate domnului vostru, lui Saul, și l-ați îngropat.

⁶ Și acum DOMNUL să vă arate bunătate și adevăr; și eu de asemenea vă voi răsplăti această bunătate, pentru că ați făcut acest lucru.

⁷ De aceea acum, să vi se întărească mâinile și fiți viteji, pentru că stăpânul vostru Saul este mort și de asemenea casa lui Iuda m-a uns împărat peste ei.

⁸ Dar Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Saul, a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și l-a trecut la Mahanaim;

⁹ Și l-a făcut împărat peste Galaad și peste așuriți și peste Izreel și peste Efraim și peste Benjamin și peste tot Israelul.

¹⁰ Iș-Boșet, fiul lui Saul, era în vârstă de patruzeci de ani când a început să domnească peste Israel și a domnit doi ani. Dar casa lui Iuda l-a urmat pe David.

¹¹ Și timpul cât David a fost împărat în Hebron, peste casa lui Iuda, a fost șapte ani și șase luni.

¹² Și Abner, fiul lui Ner, și servitorii lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim la Gabaon.

¹³ Și Ioab, fiul Teruiei, și servitorii lui David, au ieșit și s-au întâlnit la iazul din Gabaon; și au șezut, unii într-o parte a iazului și ceilalți de partea cealaltă a iazului.

¹⁴ Și Abner i-a spus lui Ioab: Să se ridice acum tinerii și să joace înaintea noastră. Și Ioab a zis: Să

se ridice.

¹⁵ Atunci s-au ridicat și au trecut după număr doisprezece din Beniamin, care țineau de Iș-Boșet, fiul lui Saul, și doisprezece din servitorii lui David.

¹⁶ Și au apucat fiecare pe aproapele său de cap și și-au înfipt sabia în coasta aproapelui său, astfel încât au căzut împreună; de aceea acel loc a fost numit Helcat-Hațurim, care este în Gabaon.

¹⁷ Și a fost o bătălie foarte grea în acea zi; și Abner a fost lovit și bărbații lui Israel, înaintea servitorilor lui David.

¹⁸ Și acolo erau trei fi ai Teruiei: Ioab și Abișai și Asael; și Asael era tot atât de iute de picior ca o căprioară sălbatică.

¹⁹ Și Asael l-a urmărit pe Abner; și, mergând, nu se întorcea nici la dreapta nici la stânga din urmărirea lui Abner.

²⁰ Atunci Abner s-a uitat înapoia sa și a spus: Ești tu Asael? Și el a răspuns: Eu sunt.

²¹ Și Abner i-a spus: Abate-te la dreapta sau la stânga și apucă pe unul dintre tineri și ia-ți armura lui. Dar Asael a refuzat să se abată din urma lui.

²² Și Abner i-a spus din nou lui Asael: Abate-te din urma mea, pentru ce să te dobor la pământ? Cum aș putea atunci să îmi ridic fața înaintea fratelui tău, Ioab?

²³ Totuși el a refuzat să se abată; de aceea Abner, cu coada suliței l-a lovit sub a cincea coastă, încât sulița a ieșit prin spatele lui; și a căzut acolo și a murit în acel loc. Și s-a întâmplat, că atâți câți ajungeau la locul unde Asael căzuse și murise, se opreau.

²⁴ Și Ioab și Abișai l-au urmărit pe Abner; și

soarele apunea când au ajuns la dealul Ama, care este înaintea Ghiahului, pe calea pustiei Gabaonului.

²⁵ Și copiii lui Beniamin s-au adunat după Abner și au devenit o singură trupă și au stat în picioare pe vârful unui deal.

²⁶ Atunci Abner l-a chemat pe Ioab și a spus: Va mânca sabia pentru totdeauna? Nu știi tu că va fi amărăciune la sfârșit? Cât va dura deci, până când vei porunci poporului să se întoarcă de la urmărirea fraților săi?

²⁷ Și Ioab a spus: Precum Dumnezeu trăiește, dacă nu ai fi vorbit, cu siguranță că dimineața poporul s-ar fi urcat fiecare de la urmărirea fratelui său.

²⁸ Astfel că Ioab a sunat din trâmbiță și tot poporul s-a oprit și nu au mai urmărit pe Israel, nici nu au mai luptat.

²⁹ Și Abner și oamenii săi au umblat toată noaptea aceea prin câmpie și au trecut Iordanul și au mers prin tot Bitronul și au ajuns la Mahanaim.

³⁰ Și Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner și după ce a adunat tot poporul împreună, lipseau dintre servitorii lui David nouăsprezece oameni și Asael.

³¹ Dar servitorii lui David loviseră din Beniamin și din oamenii lui Abner, astfel încât trei sute șazeci de bărbați muriseră.

³² Și au ridicat pe Asael și l-au îngropat în mormântul tatălui său, care era în Betleem. Și Ioab și oamenii săi au mers toată noaptea și au ajuns la Hebron în zorii zilei.

3

¹ Acum, a fost război lung între casa lui Saul și casa lui David; dar David creștea din ce în ce mai tare, iar casa lui Saul slăbea din ce în ce mai mult.

² Și lui David i s-au născut fii în Hebron; și întâiul său născut a fost Amnon, din Ahinoam izreelita;

³ Și al doilea al său, Chileab, din Abigail carmelita, soția lui Nabal; și al treilea, Absalom, fiul lui Maaca, fiica lui Talmai, împăratul Gheșurului;

⁴ Și al patrulea, Adonia, fiul lui Haghita; și al cincilea, Șefatia, fiul lui Abital;

⁵ Și al șaselea, Iream, prin Eglă, soția lui David. Aceștia i s-au născut lui David în Hebron.

⁶ Și s-a întâmplat, în timp ce era război între casa lui Saul și casa lui David, că Abner s-a întărit pentru casa lui Saul.

⁷ Și Saul avea o concubină, al cărei nume era Rițpa, fiica lui Aia; și Iș-Boșet i-a spus lui Abner: Pentru ce ai intrat la concubina tatălui meu?

⁸ Atunci Abner s-a înfuriat foarte tare din cauza cuvintelor lui Iș-Boșet și a spus: Sunt eu un cap de câine, eu, care împotriva lui Iuda, arăt bunătate în această zi casei lui Saul, tatăl tău, fraților săi și prietenilor săi și nu te-am dat în mâna lui David, ca să mă acuzi astăzi de o greșeală referitor la această femeie?

⁹ Astfel să facă Dumnezeu lui Abner și încă mai mult dacă nu îi voi face, precum a jurat DOMNUL lui David;

¹⁰ De a muta împărăția de la casa lui Saul și de a întemeia tronul lui David peste Israel și peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba.

¹¹ Iar Iș-Boșet nu i-a putut răspunde lui Abner niciun cuvânt înapoi, deoarece se temea de el.

¹² Și Abner a trimis mesageri la David din partea lui, spunând: A cui este țara? Spunând de asemenea: Fă o alianță cu mine și, iată, mâna mea va fi cu tine, pentru a-ți aduce tot Israelul la tine.

¹³ Iar el a spus: Bine, voi face alianță cu tine; dar un singur lucru cer de la tine, și acesta este: Să nu îmi vezi fața, decât dacă îmi aduci întâi pe Mical, fiica lui Saul, când vii să îmi vezi fața.

¹⁴ Și David a trimis mesageri la Iș-Boșet, fiul lui Saul, spunând: Dă-mi pe soția mea Mical, cu care m-am logodit pentru o sută de prepuțuri ale filistenilor.

¹⁵ Și Iș-Boșet a trimis și a luat-o de la soțul ei, de la Paltiel, fiul lui Laiș.

¹⁶ Și soțul ei a mers cu ea plângând în urma ei până la Bahurim. Atunci Abner i-a spus: Du-te, întoarce-te. Și el s-a întors.

¹⁷ Și Abner a avut un cuvânt cu bătrânii lui Israel, spunând: Ați căutat în trecut ca David să fie împărat peste voi;

¹⁸ De aceea acum faceți aceasta, pentru că DOMNUL a vorbit despre David, spunând: Prin mâna servitorului meu David, voi salva pe poporul meu Israel din mâna filistenilor și din mâna tuturor dușmanilor săi.

¹⁹ Și Abner a vorbit de asemenea în urechile lui Benjamin; și Abner a mers de asemenea să vorbească în urechile lui David la Hebron tot ce părea bun lui Israel și ce părea bun întregii case a lui Benjamin.

²⁰ Astfel, Abner a venit la David la Hebron și

douăzeci de bărbați cu el. Și David i-a făcut lui Abner și oamenilor care erau cu el un ospăț.

²¹ Și Abner i-a spus lui David: Mă voi ridica și voi merge și voi aduna tot Israelul la domnul meu, împăratul, ca ei să facă alianță cu tine și ca tu să domnești peste tot ce dorește inima ta. Și David l-a trimis pe Abner; și el a mers în pace.

²² Și, iată, servitorii lui David și Ioab s-au întors de la urmărirea unei cete înarmate și au adus o mare pradă cu ei; iar Abner nu era cu David în Hebron, pentru că îl trimisese și el plecase în pace.

²³ Când Ioab și toată oștirea care era cu el s-au întors, i-au spus lui Ioab, zicând: Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat și el l-a trimis și a plecat în pace.

²⁴ Atunci Ioab a intrat la împărat și a spus: Ce ai făcut? Iată, Abner a venit la tine, de ce l-ai trimis și el a plecat?

²⁵ Tu îl cunoști pe Abner, fiul lui Ner, că a venit să te înșele și să cunoască ieșirea și intrarea ta și să cunoască tot ceea ce faci.

²⁶ Și după ce Ioab a ieșit de la David, a trimis mesageri după Abner, care l-au adus înapoi de la fântâna Sira; dar David nu știa aceasta.

²⁷ Și când Abner s-a întors la Hebron, Ioab l-a luat deoparte la poartă pentru a-i vorbi în ascuns, și acolo l-a lovit sub a cincea coastă, încât el a murit, pentru sângele lui Asael, fratele său.

²⁸ Și după aceasta, când David a auzit, a spus: Eu și împărăția mea suntem nevinovați înaintea DOMNULUI pentru totdeauna de sângele lui Abner, fiul lui Ner;

²⁹ Acesta să cadă pe capul lui Ioab și al întregii case a tatălui său; și să nu lipsească din casa lui

Ioab vreunul care are o scurgere, sau care este un lepros, sau care se sprijină în toiag, sau care cade prin sabie, sau care este lipsit de pâine.

³⁰ Astfel Ioab și Abișai, fratele său, au ucis pe Abner, deoarece el ucisese pe fratele lor, Asael, la Gabaon în bătălie.

³¹ Și David i-a spus lui Ioab și întregului popor care era cu el: Rupeți-vă hainele și încingeți-vă cu pânză de sac și jeliți înaintea lui Abner. Și împăratul David însuși urma sicriul.

³² Și l-au îngropat pe Abner în Hebron; și împăratul și-a ridicat vocea și a plâns la mormântul lui Abner; și tot poporul a plâns.

³³ Și împăratul a plâns pentru Abner și a spus: A murit Abner precum moare un prost?

³⁴ Măinile tale nu erau legate, nici picioarele tale puse în cătușe; precum cade un om înaintea oamenilor stricați, astfel ai căzut tu. Și tot poporul a plâns din nou pentru el.

³⁵ Și când tot poporul a venit să îl facă pe David să mănânce mâncare pe când era încă ziuă, David a jurat, spunând: Astfel să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă voi gusta pâine sau orice altceva, până când soarele apune.

³⁶ Și tot poporul a observat aceasta și le-a plăcut, la fel cum tot ce făcea împăratul plăcea întregului popor.

³⁷ Fiindcă tot poporul și tot Israelul au înțeles în acea zi că nu a fost de la împărat să ucidă pe Abner, fiul lui Ner.

³⁸ Și împăratul a spus servitorilor săi: Nu știți că un prinț și un mare om a căzut în această zi în Israel?

³⁹ Și eu sunt slab în această zi, deși sunt uns împărat și acești oameni, fiii Țeruei, sunt prea tari pentru mine; DOMNUL va răsplăti făcătorului de rău după stricăciunea lui.

4

¹ Și când fiul lui Saul a auzit că Abner a murit în Hebron, mâinile i-au slăbit; și toți israeliții au fost tulburați.

² Și fiul lui Saul avea doi bărbați care erau căpetenii de cete: numele unuia era Baana și numele celuilalt, Recab, fiii lui Rimon, un beerotit, dintre copiii lui Beniamin; (fiindcă și Beerot era numărat la Beniamin;

³ Și beerotiții fugiseră la Ghitaim și au fost locuitori temporari acolo până în această zi.)

⁴ Și Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu care era șchiop de picioare. El era în vârstă de cinci ani când au venit veștile despre Saul și Ionatan din Izreel și dădaca lui l-a luat și a fugit; și s-a întâmplat, pe când se grăbea ea să fugă, că el a căzut și a devenit șchiop. Și numele lui era Mefiboșet.

⁵ Și fiii lui Rimon beerotitul, Recab și Baana, au mers și au ajuns pe la arșița zilei la casa lui Iș-Boșet, care era întins în pat la amiază.

⁶ Și au intrat acolo în mijlocul casei, ca și cum ar fi adus grâu; și l-au lovit sub a cincea coastă; și Recab și Baana, fratele său, au scăpat.

⁷ Fiindcă atunci când intraseră în casă, el era întins pe patul său în camera sa de dormit; și l-au lovit și l-au ucis și i-au tăiat capul și i-au luat capul și au mers toată noaptea pe calea câmpiei.

⁸ Și au adus capul lui Iș-Boșet la David la Hebron și au spus împăratului: Iată, capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, dușmanul tău, care ți-a căutat viața; și DOMNUL a răzbunat pe domnul meu împăratul în această zi împotriva lui Saul și seminței lui.

⁹ Și David le-a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiilor lui Rimon beerotitul și le-a zis: Precum DOMNUL trăiește, care mi-a răscumpărat sufletul din orice restriște,

¹⁰ Când cineva mi-a spus, zicând: Iată, Saul este mort, crezând că mi-a adus vești bune, l-am apucat și l-am ucis în Țiclag, el, care a crezut că îmi voi da o răsplată pentru veștile lui;

¹¹ Cu cât mai mult, când oameni stricați au ucis pe o persoană dreaptă în propria lui casă pe patul lui? Să nu cer eu de aceea sângele lui din mâna voastră și să nu vă iau de pe pământ?

¹² Și David a poruncit tinerilor săi și ei i-au ucis și le-au retezat mâinile și picioarele și i-au spânzurat deasupra iazului în Hebron. Dar au luat capul lui Iș-Boșet și l-au îngropat în mormântul lui Abner în Hebron.

5

¹ Atunci au venit toate triburile lui Israel la David la Hebron și au vorbit, spunând: Iată, noi suntem osul tău și carnea ta.

² Și odinioară, când Saul era împărat peste noi, tu erai cel care conduceai afară și aduceai înăuntru pe Israel; și DOMNUL ți-a spus: Tu vei paște poporul meu Israel și tu vei fi o căpetenie peste Israel.

³ Astfel, toți bătrânii lui Israel au venit la împărat la Hebron; și împăratul David a făcut alianță cu ei în

Hebron înaintea DOMNULUI; și l-au uns pe David împărat peste Israel.

⁴ David era în vârstă de treizeci de ani când a început să domnească și el a domnit patruzeci de ani.

⁵ În Hebron a domnit peste Iuda șapte ani și șase luni; și în Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda.

⁶ Și împăratul și oamenii săi au mers la Ierusalim la iebusiți, locuitorii țării, care vorbiseră lui David, spunând: Dacă nu îndepărtezi pe orbi și pe șchiopi, tu nu vei intra aici; gândind: David nu poate intra aici.

⁷ Totuși David a luat întăritura Sionului; aceeași este cetatea lui David.

⁸ Și David a spus în acea zi: Oricine se urcă la apeduct și lovește pe iebusiți și pe șchiopi și pe orbi, care sunt urâți de sufletul lui David, el va fi mai marele și căpetenie. De aceea ei au spus: Orbul și șchiopul nu vor intra în casă.

⁹ Astfel David a locuit în fortăreață și a numit-o cetatea lui David. Și David a zidit de jur împrejur de la Milo și spre interior.

¹⁰ Și David a mers înainte și a devenit mare și DOMNUL Dumnezeuul oștirilor era cu el.

¹¹ Și Hiram, împăratul Tirului, a trimis mesageri la David și cedri și tâmplari și pietrari; și ei i-au clădit lui David o casă.

¹² Și David a priceput că DOMNUL îl întemeiasă împărat peste Israel și că înălțase împărăția sa de dragul poporului său Israel.

¹³ Și David și-a luat mai multe concubine și soții din Ierusalim, după ce a venit de la Hebron; și i s-

au mai născut încă fii și fiice lui David.

¹⁴ Și acestea sunt numele celor care i s-au născut în Ierusalim: Șamua și Șobab și Natan și Solomon,

¹⁵ Și Ibhar și Elișua și Nefeg și Iafia,

¹⁶ Și Elișama și Eliada și Elifelet.

¹⁷ Dar când filistenii au auzit că îl unseseră pe David împărat peste Israel, toți filistenii au urcat să îl caute pe David; și David a auzit despre aceasta și a coborât la fortăreață.

¹⁸ Filistenii de asemenea au venit și s-au răspândit în Valea Refaim.

¹⁹ Și David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să mă urc împotriva filistenilor? Îi vei da în mâna mea? Și DOMNUL i-a spus lui David: Urcă-te, pentru că voi da fără îndoială pe filistenii în mâna ta.

²⁰ Și David a venit la Baal-Perațim și David i-a lovit acolo și a spus: DOMNUL a izbucnit peste dușmanii mei înaintea mea, ca spărtura apelor. De aceea a pus acelui loc numele Baal-Perațim.

²¹ Și acolo și-au lăsat idolii lor și David și oamenii săi i-au ars.

²² Și filistenii s-au urcat din nou și s-au răspândit în Valea Refaim.

²³ Și când David a întrebat pe DOMNUL, el a spus: Să nu te urci; ci înconjoară-i prin spate și să mergi asupra lor înaintea duzilor.

²⁴ Și să fie astfel, când auzi un sunet de umblet în vârful duzilor; grăbește-te, atunci să te miști; fiindcă atunci DOMNUL va merge înaintea ta, ca să lovească oștirea filistenilor.

²⁵ Și David a făcut astfel, precum DOMNUL îi poruncise; și a lovit pe filistenii de la Gheba până la Ghezer.

6

¹ Din nou, David a adunat pe toți bărbații aleși din Israel, treizeci de mii.

² Și David s-a ridicat și a mers cu tot poporul care era cu el de la Baale din Iuda, ca să aducă de acolo chivotul lui Dumnezeu, al cărui nume este chemat după numele DOMNULUI oștirilor care locuiește între heruvimi.

³ Și au pus chivotul lui Dumnezeu pe un car nou și l-au scos din casa lui Abinadab care era în Ghibea; și Uza și Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau carul cel nou.

⁴ Și l-au scos din casa lui Abinadab care era în Ghibea, însoțind chivotul lui Dumnezeu; și Ahio mergea înaintea chivotului.

⁵ Și David și toată casa lui Israel cântau înaintea DOMNULUI pe tot felul de instrumente făcute din lemn de brad, chiar pe harpe și pe psalterioane și pe tamburine și pe corneți și pe chimvale.

⁶ Și când au ajuns la aria lui Nacon, Uza și-a întins mâna spre chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, fiindcă boii l-au scuturat.

⁷ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Uza; și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru greșeala sa; și a murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu.

⁸ Și lui David nu i-a plăcut, deoarece DOMNUL făcuse o spărtură asupra lui Uza; și a numit locul acela Peret-Uza până în această zi.

⁹ Și David s-a temut de DOMNUL în acea zi și a spus: Cum să vină chivotul DOMNULUI la mine?

¹⁰ Astfel, David a refuzat să mute chivotul DOMNULUI la el, în cetatea lui David; ci David l-a dus deoparte în casa lui Obed-Edom ghititul.

11 Și chivotul DOMNULUI a rămas în casa lui Obed-Edom ghittitului trei luni; și DOMNUL l-a binecuvântat pe Obed-Edom și pe toată casa lui.

12 Și i s-a spus împăratului David, zicând: DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce aparține lui, datorită chivotului lui Dumnezeu. Astfel David a mers și a urcat chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David cu veselie.

13 Și s-a întâmplat că atunci când cei care au purtat chivotul DOMNULUI au făcut șase pași, el a sacrificat boi și vite îngrășate.

14 Și David a dansat înaintea DOMNULUI cu toată puterea lui; și David era încins cu un efod de in subțire.

15 Astfel David și toată casa lui Israel au adus chivotul DOMNULUI cu strigăte și cu sunet de trâmbiță.

16 Și pe când chivotul DOMNULUI intra în cetatea lui David, Mical, fiica lui Saul, a privit pe fereastră și l-a văzut pe împăratul David sărind și dansând înaintea DOMNULUI; și ea l-a disprețuit în inima ei.

17 Și au adus chivotul DOMNULUI și l-au pus la locul său, în mijlocul tabernacolului pe care îl întinsese David pentru chivotul DOMNULUI; și David a oferit ofrande arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI.

18 Și imediat ce David a terminat de oferit ofrande arse și ofrande de pace, a binecuvântat poporul în numele DOMNULUI oștirilor.

19 Și a împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel și la bărbați și la femei, fiecăruia câte o turtă de pâine și o bucată bună de carne și câte un ulcior

de vin. Astfel, tot poporul a plecat fiecare la casa lui.

²⁰ Atunci David s-a întors să își binecuvânteze casa. Și Mical, fiica lui Saul, a ieșit să îl întâmpine pe David și a spus: Cât de glorios a fost împăratul lui Israel astăzi, care s-a dezgolit astăzi în ochii roabelor servitorilor săi, precum unul dintre oamenii deșerti se dezgolește fără rușine!

²¹ Și David a spus către Mical: Aceasta a fost înaintea DOMNULUI, care m-a ales pe mine înaintea tatălui tău și înaintea întregii lui case, pentru a mă pune conducător peste poporul DOMNULUI, peste Israel; de aceea voi juca înaintea DOMNULUI.

²² Și voi fi încă mai nemernic decât atât și voi fi înjosit în ochii mei; și despre servitoarele despre care ai vorbit, de ele voi fi onorat.

²³ De aceea Mical, fiica lui Saul, nu a avut copil până în ziua morții ei.

7

¹ Și s-a întâmplat, când împăratul a șezut în casa lui și DOMNUL i-a dat odihnă de toți dușmanii lui de jur împrejur,

² Că împăratul a spus profetului Natan: Vezi acum, eu locuiesc într-o casă de cedru, dar chivotul lui Dumnezeu locuiește înăuntrul covoarelor.

³ Și Natan a spus împăratului: Du-te, fă tot ce este în inima ta, fiindcă DOMNUL este cu tine.

⁴ Și s-a întâmplat că, în acea noapte cuvântul DOMNULUI a venit la Natan, spunând:

⁵ Du-te și spune servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL: Îmi vei zidi tu o casă ca să locuiesc în ea?

⁶ Pentru că eu nu am locuit în vreo casă de când am scos pe copiii lui Israel din Egipt, chiar până în această zi, ci am umblat într-un cort și într-un tabernacol.

⁷ În toate locurile în care am umblat cu toți copiii lui Israel, am vorbit eu un cuvânt vreunui din triburile lui Israel, căruia i-am poruncit să pască pe poporul meu Israel, spunând: De ce nu îmi zidiți o casă de cedru?

⁸ De aceea acum, astfel să îți spui servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Te-am luat de la staulul oilor, de la a urma oile, pentru a fi conducător peste poporul meu, peste Israel;

⁹ Și am fost cu tine oriunde ai mers și am stârpit pe toți dușmanii tăi dinaintea ochilor tăi și ți-am făcut un nume mare, ca numele oamenilor mari care sunt pe pământ.

¹⁰ Mai mult, voi rândui un loc pentru poporul meu Israel și îl voi sădi, ca ei să locuiască într-un loc al lor și să nu se mai mute; iar copiii stricăciunii nu îl vor mai chinui ca înainte,

¹¹ Ca atunci când am poruncit judecătorilor să fie peste poporul meu Israel și te-am făcut să te odihnești de toți dușmanii tăi. De asemenea DOMNUL îți spune că îți va face o casă.

¹² Și când zilele tale se vor fi împlinit și vei adormi cu părinții tăi, voi așeza sămânța ta după tine, care va ieși din adâncurile tale și îi voi întemeia împărăția.

¹³ El va zidi o casă pentru numele meu și eu voi întări tronul împărăției lui pentru totdeauna.

¹⁴ Eu îi voi fi tată și el îmi va fi fiu. Dacă va face nelegiuire, îl voi muștra cu nuiua oamenilor și cu loviturile copiilor oamenilor;

15 Dar mila mea nu se va depărta de la el, precum am luat-o de la Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.

16 Și casa ta și împărăția ta vor fi întemeiate pentru totdeauna înaintea ta; tronul tău va fi întemeiat pentru totdeauna.

17 Conform tuturor acestor cuvinte și conform acestei întregi viziuni, astfel i-a vorbit Natan lui David.

18 Atunci împăratul David a intrat și a șezut înaintea DOMNULUI și a spus: Cine sunt eu, Doamne DUMNEZEULE? Și ce este casa mea, că m-ai adus până aici?

19 Și acesta încă a fost un lucru mic înaintea ochilor tăi, DOAMNE DUMNEZEULE; dar tu ai vorbit de asemenea despre casa servitorului tău pentru mult timp înainte. Și este aceasta felul omului, Doamne DUMNEZEULE?

20 Și ce poate David să îți mai spună? Pentru că tu DOAMNE DUMNEZEULE, cunoști pe servitorul tău.

21 De dragul cuvântului tău și conform inimii tale, ai făcut toate aceste lucruri mărețe, pentru a le face cunoscute servitorului tău.

22 De aceea tu ești mare, DOAMNE Dumnezeule, pentru că nu este nimeni ca tine, nici nu este vreun Dumnezeu în afară de tine, conform cu toate câte am auzit cu urechile noastre.

23 Și ce națiune pe pământ este ca poporul tău, ca Israel, pe care Dumnezeu a mers să îl răscumpere ca popor pentru el însuși și să îi facă un nume și să facă pentru voi lucruri mari și înfricoșătoare, pentru țara ta, înaintea poporului tău, pe care ți l-ai răscumpărat din Egipt, de la națiuni și de la

dumnezeii lor?

²⁴ Fiindcă ți-ai întărit pe poporul tău Israel să îți fie un popor pentru totdeauna; și tu, DOAMNE, ai devenit Dumnezeul lor.

²⁵ Și acum, DOAMNE Dumnezeule, cuvântul pe care l-ai spus referitor la servitorul tău și referitor la casa lui, întemeiază-l pentru totdeauna și fă precum ai spus.

²⁶ Și numele tău să fie mărit pentru totdeauna, spunând: DOMNUL oștirilor este Dumnezeu peste Israel; și să fie întemeiată, casa servitorului tău David înaintea ta.

²⁷ Pentru că tu, DOAMNE al oștirilor, Dumnezeu lui Israel, i-ai revelat servitorului tău, spunând: Îți voi zidi o casă; de aceea a găsit servitorul tău în inima sa să se roage această rugăciune către tine.

²⁸ Și acum, Doamne DUMNEZEULE, tu ești acel Dumnezeu și cuvintele tale sunt adevărate și tu ai promis această bunătate servitorului tău;

²⁹ De aceea acum, să îți placă să binecuvântezi casa servitorului tău, ca să continue pentru totdeauna înaintea ta, pentru că tu, Doamne DUMNEZEULE, ai vorbit aceasta; și cu binecuvântarea ta să fie casa servitorului tău binecuvântată pentru totdeauna.

8

¹ Și după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe filistenii și i-a supus; și David a luat Meteg-Haama din mâna filistenilor.

² Și a lovit pe Moab și i-a măsurat cu o frânghie, aruncându-i la pământ; chiar cu două frânghii a măsurat pentru a-i da la moarte și cu o frânghie

întreagă pentru a-i lăsa în viață. Și astfel, moabiții au devenit servitorii lui David și au adus daruri.

³ Și David a lovit de asemenea pe Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba, pe când mergea să își recupereze granița la râul Eufrat.

⁴ Și David a luat de la el o mie de care și șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestri; și David a tăiat tendoanele cailor tuturor carelor, dar a păstrat dintre ei cai pentru o sută de care.

⁵ Și când sirienii din Damasc au venit pentru a-l ajuta pe Hadadezer, împăratul din Țoba, David a ucis dintre sirieni douăzeci și două de mii de oameni.

⁶ Atunci David a pus garnizoane în Siria Damascului; și sirienii au devenit servitorii lui David și au adus daruri. Și DOMNUL îl păstra pe David oriunde mergea.

⁷ Și David a luat scuturile de aur care erau pe servitorii lui Hadadezer și le-a adus la Ierusalim.

⁸ Și din Betah și din Berotai, cetăți ale lui Hadadezer, împăratul David a luat foarte multă aramă.

⁹ Când Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David lovise toată oștirea lui Hadadezer,

¹⁰ Atunci Toi a trimis pe Ioram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l saluta și pentru a-l binecuvânta, pentru că luptase împotriva lui Hadadezer și îl bătuse, pentru că Hadadezer avusese războaie cu Toi. Și Ioram a adus cu el vase de argint și vase de aur și vase de aramă,

¹¹ Pe care David le-a dedicat de asemenea DOMNULUI, cu argintul și cu aurul pe care îl dedicase de la toate națiunile pe care le supusese;

¹² Din Siria și din Moab și de la copiii lui Amon și de la filistenii și de la Amalec și din prada lui Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba.

¹³ Și David și-a făcut un nume când s-a întors de la lovirea sirienilor în valea sării, aceștia fiind optsprezece mii de oameni.

¹⁴ Și a pus garnizoane în Edom; a pus garnizoane în tot Edomul și toți cei din Edom au devenit servitorii lui David. Și DOMNUL l-a păstrat pe David oriunde mergea.

¹⁵ Și David a domnit peste tot Israelul; și David făcea judecată și dreptate pentru tot poporul său.

¹⁶ Și Ioab, fiul Țeruiei, era peste oștire; și Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

¹⁷ Și Țadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; și Seraia era scrib;

¹⁸ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, era și peste cheretiți și peste peletiți; și fiii lui David erau mai marii conducători.

9

¹ Și David a spus: Mai este cineva care să fi rămas din casa lui Saul, ca să îi arăt bunătate din cauza lui Ionatan?

² Și era din casa lui Saul un servitor al cărui nume era Țiba. Și când l-au chemat la David, împăratul i-a spus: Ești tu Țiba? Și el a spus: Al tău servitor.

³ Și împăratul a spus: Mai este cineva din casa lui Saul, ca să îi arăt bunătatea lui Dumnezeu? Și Țiba a spus împăratului: Ionatan mai are încă un fiu, care este șchiop de picioare.

⁴ Și împăratul i-a spus: Unde este el? Și Țiba a spus împăratului: Iată, el este în casa lui Machir, fiul lui Amiel, în Lodebar.

⁵ Atunci împăratul David a trimis și l-a scos din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.

⁶ Acum, când Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața la pământ și s-a prosternat. Și David a spus: Mefiboșet. Iar el a răspuns: Iată, pe servitorul tău!

⁷ Și David i-a spus: Nu te teme, pentru că îți voi arăta într-adevăr bunătate, de dragul lui Ionatan, tatăl tău, și îți voi da înapoi tot pământul lui Saul, tatăl tău; și tu vei mânca pâine la masa mea continuu.

⁸ Și el s-a plecat și a spus: Ce este servitorul tău, ca să privești la un astfel de câine mort cum sunt eu?

⁹ Atunci împăratul l-a chemat pe Țiba, servitorul lui Saul, și i-a spus: Am dat fiului stăpânului tău tot ce a aparținut lui Saul și întregii sale case.

¹⁰ Tu, de aceea, și fiii tăi și servitorii tăi, veți ara pământul pentru el și tu vei aduce roadele, ca fiul stăpânului tău să aibă mâncare să mănânce; dar Mefiboșet, fiul stăpânului tău, va mânca pâine întotdeauna la masa mea. Acum Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de servitori.

¹¹ Atunci Țiba a spus împăratului: Conform cu toate câte a poruncit domnul meu, împăratul, servitorului său, astfel va face servitorul tău. Cât despre Mefiboșet, a spus împăratul, el va mânca la masa mea, ca unul dintre fiii împăratului.

¹² Și Mefiboșet avea un fiu tânăr, al cărui nume era Mica. Și toți câți au locuit în casa lui Țiba erau

servitori lui Mefiboșet.

¹³ Astfel Mefiboșet a locuit în Ierusalim, fiindcă mânca la masa împăratului continuu; și el era șchiop la ambele picioare.

10

¹ Și s-a întâmplat după aceasta, că împăratul copiilor lui Amon a murit și Hanun, fiul său, a domnit în locul său.

² Atunci David a spus: Voi arăta bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaș, precum tatăl său mi-a arătat mie bunătate. Și David a trimis să îl mângâie prin servitorii săi pentru tatăl său. Și servitorii lui David au venit în țara copiilor lui Amon.

³ Și prinții copiilor lui Amon i-au spus lui Hanun, domnul lor: Gândești tu că David onorează pe tatăl tău, că a trimis mângâietori la tine? Nu a trimis David mai degrabă pe servitorii săi la tine ca să cerceteze cetatea și să o spioneze și să o dărâme?

⁴ De aceea Hanun i-a luat pe servitorii lui David și le-a ras bărbile pe jumătate și le-a tăiat hainele la mijloc, până la fese, și i-a trimis.

⁵ Când i-au spus aceasta lui David, el a trimis să îi întâlnească, deoarece oamenii erau foarte rușinați; și împăratul a spus: Rămâneți la Ierihon până vă cresc bărbile și apoi întoarceți-vă.

⁶ Și când copiii lui Amon au văzut că s-au împuțit înaintea lui David, copiii lui Amon au trimis și au angajat pe sirienii din Bet-Rehob și pe sirienii din Toba, douăzeci de mii de pedestri, și de la împăratul Maaca, o mie de bărbați, și din Iștob, douăsprezece mii de bărbați.

⁷ Și când David a auzit de aceasta, l-a trimis pe Ioab și toată oștirea războinicilor.

⁸ Și copiii lui Amon au ieșit și s-au desfășurat pentru bătălie la intrarea porții; și sirienii din Toba și din Rehob și Iștob și Maaca, erau singuri pe câmp.

⁹ Când Ioab a văzut că frontul bătăliei era împotriva lui dinainte și dinapoi, a ales din toți bărbații aleși ai lui Israel și i-a desfășurat împotriva sirienilor;

¹⁰ Și restul poporului l-a dat în mâna lui Abișai, fratele său, ca să îi desfășoare împotriva copiilor lui Amon.

¹¹ Și a spus: Dacă sirienii sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuți; dar dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu voi veni și te voi ajuta.

¹² Încurajează-te și să fim bărbați pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru; și DOMNUL să facă ce îi pare bine.

¹³ Și Ioab și poporul care era cu el s-au apropiat să lupte împotriva sirienilor; iar ei au fugit dinaintea lui.

¹⁴ Și când copiii lui Amon au văzut că sirienii fugiseră, atunci au fugit și ei dinaintea lui Abișai și au intrat în cetate. Astfel Ioab s-a întors de la copiii lui Amon și a venit la Ierusalim.

¹⁵ Și când sirienii au văzut că au fost loviți înaintea lui Israel, s-au adunat împreună.

¹⁶ Și Hadadezer a trimis și i-a scos pe sirienii care erau dincolo de râu; și au venit la Helam; și Șobac, căpetenia oștirii lui Hadadezer, mergea în fruntea lor.

¹⁷ Și când i s-a spus lui David, el a adunat tot

Israelul și a trecut Iordanul și a venit la Helam. Și sirienii s-au desfășurat împotriva lui David și au luptat cu el.

¹⁸ Și sirienii au fugit dinaintea lui Israel; și David a ucis șapte sute de conducători de care dintr-ai sirienilor și patruzeci de mii de călăreți și a lovit pe Șobac, căpetenia oștirii lor, care a murit acolo.

¹⁹ Și când toți împărații care erau servitori lui Hadadezer au văzut că erau loviți înaintea lui Israel, au făcut pace cu Israel și le-au servit. Astfel sirienii s-au temut să îi mai ajute pe copiii lui Amon.

11

¹ Și s-a întâmplat, după terminarea anului, pe timpul când împărații ies la bătălie, că David a trimis pe Ioab și pe servitorii săi cu el și tot Israelul; și i-au nimicit pe fiii lui Amon și au asediat Raba. Dar David a rămas încă la Ierusalim.

² Și s-a întâmplat, spre seară, că David s-a ridicat din patul său și s-a plimbat pe acoperișul casei împăratului; și de pe acoperiș a văzut o femeie spălându-se; și femeia era foarte frumoasă la vedere.

³ Și David a trimis și a cercetat despre femeie. Și unul a spus: Nu este aceasta Bat-Șeba, fiica lui Eliam, soția lui Urie hititul?

⁴ Și David a trimis mesageri și au luat-o; și ea a intrat la el și el s-a culcat cu ea; fiindcă ea era purificată de necurăția ei; și s-a întors acasă.

⁵ Și femeia a rămas însărcinată și a trimis să spună lui David și a zis: Sunt însărcinată.

⁶ Și David a trimis la Ioab, spunând: Trimite-mi pe Urie hititul. Și Ioab l-a trimis pe Urie la David.

⁷ Și după ce Urie a venit la el, David l-a întrebat ce mai făcea Ioab și ce mai făcea poporul și cum mergea războiul.

⁸ Și David i-a spus lui Urie: Coboară acasă la tine și spală-ți picioarele. Și Urie s-a depărtat de casa împăratului și l-a urmat un dar de mâncare de la împărat.

⁹ Dar Urie a dormit la ușa casei împăratului cu toți servitorii domnului său și nu a coborât acasă.

¹⁰ Și când i-au spus lui David, zicând: Urie nu a coborât acasă. Și David i-a spus lui Urie: Nu te-ai întors din călătorie? De ce nu ai coborât acasă?

¹¹ Și Urie i-a spus lui David: Chivotul și Israel și Iuda, locuiesc în corturi; și domnul meu Ioab și servitorii domnului meu, sunt așezați în tabără în câmp deschis; să intru eu atunci în casa mea, să mănânc și să beau și să mă culc cu soția mea? Precum trăiești tu și precum trăiește sufletul tău, nu voi face acest lucru.

¹² Și David i-a spus lui Urie: Rămâi aici și astăzi, și mâine te voi lăsa să pleci. Astfel Urie a rămas la Ierusalim în acea zi și a doua zi.

¹³ Și când David l-a chemat, el a mâncat și a băut înaintea lui și l-a îmbătat; și seara el a ieșit afară să se culce în patul său cu servitorii domnului său, dar nu a coborât acasă.

¹⁴ Și s-a întâmplat, dimineața, că David a scris o scrisoare lui Ioab și a trimis-o prin mâna lui Urie.

¹⁵ Și a scris în scrisoare, spunând: Puneți-l pe Urie în fruntea bătăliei celei mai încinse și retrageți-vă de la el, ca să fie lovit și să moară.

16 Și s-a întâmplat, când Ioab observa cetatea, că l-a pus pe Urie la locul unde știa că erau bărbați viteji.

17 Și bărbații cetății au ieșit afară și au luptat cu Ioab; și au căzut unii din popor dintre servitorii lui David; și Urie hititul a murit de asemenea.

18 Atunci Ioab a trimis și a spus lui David toate lucrurile referitoare la război;

19 Și a poruncit mesagerului, zicând: După ce vei fi terminat de spus împăratului lucrurile despre război,

20 Și dacă va fi astfel, că furia împăratului se va ridica și îți va spune: Pentru ce v-ați apropiat atât de mult de cetate când ați luptat? Nu ați știut că vor trage de pe zid?

21 Cine a lovit pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu a aruncat o femeie o bucată de piatră de moară de pe zid, încât el a murit la Tebeț? De ce v-ați apropiat de zid? Atunci tu să spui: A murit și servitorul tău Urie, hititul.

22 Astfel mesagerul a plecat și a venit și i-a arătat lui David despre toate pentru care îl trimisese Ioab.

23 Și mesagerul i-a spus lui David: Într-adevăr, oamenii au fost mai tari decât noi și au ieșit la noi în câmp și am fost asupra lor până la intrarea porții.

24 Și trăgătorii au tras de pe zid asupra servitorilor tăi; și unii dintre servitorii împăratului au murit; a murit și servitorul tău Urie, hititul.

25 Atunci David i-a spus mesagerului: Astfel să spui lui Ioab: Să nu îți displacă acest lucru, pentru că sabia mănâncă pe unul la fel ca și pe altul; întărește mai mult bătălia împotriva cetății și dărâm-

o; și încurajează-l.

²⁶ Și când soția lui Urie a auzit că Urie soțul ei era mort, l-a jelit pe soțul ei.

²⁷ Și când jelirea a trecut, David a trimis și a adus-o acasă și ea i-a devenit soție și i-a născut un fiu. Dar lucrul pe care David îl făcuse nu a plăcut DOMNULUI.

12

¹ Și DOMNUL l-a trimis pe Natan la David. Și Natan a venit la el și i-a spus: Erau doi oameni într-o cetate; unul bogat și celălalt sărac.

² Bogatul avea foarte multe turme și cirezi;

³ Dar săracul nu avea nimic, în afară de o singură mielușea, pe care o cumpărase și o hrănea; și aceasta creștea împreună cu el și cu copiii săi; mîncă din mîncarea lui și bea din paharul lui și se culca la sânul lui și îi era ca o fiică.

⁴ Și a venit un călător la omul bogat iar el nu s-a îndurat să ia din turma lui și din cireada lui, ca să pregătească pentru călătorul care venise la el; dar a luat oaia omului sărac și a pregătit-o pentru omul care venise la el.

⁵ Și mânia lui David s-a aprins foarte tare împotriva omului acela; și i-a spus lui Natan: Precum DOMNUL trăiește, omul care a făcut acest lucru va muri negreșit.

⁶ Și să întorcă pentru miel, împătrit, pentru că a făcut aceasta și pentru că nu a avut milă.

⁷ Și Natan i-a spus lui David: Tu ești acel om. Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Te-am uns împărat peste Israel și te-am eliberat din mâna lui Saul;

⁸ Și ți-am dat casa stăpânului tău și soțiile stăpânului tău la sânul tău și ți-am dat casa lui Israel și a lui Iuda; și dacă aceasta ar fi fost prea puțin, ți-aș fi dat astfel și astfel de lucruri.

⁹ Pentru ce ai disprețuit porunca DOMNULUI, pentru a face rău înaintea ochilor lui? Ai ucis pe Urie hititul cu sabia și ți-ai luat pe soția lui de soție, iar pe el l-ai ucis cu sabia copiilor lui Amon.

¹⁰ De aceea acum sabia nu se va depărta niciodată de casa ta, pentru că m-ai disprețuit și ai luat pe soția lui Urie hititul să fie soția ta.

¹¹ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica un rău împotriva ta din propria ta casă și îți voi lua soțiile de dinaintea ochilor tăi și le voi da aproapelui tău și el se va culca cu soțiile tale în fața acestui soare.

¹² Pentru că tu ai făcut aceasta în secret; dar eu voi face acest lucru înaintea întregului Israel și în fața soarelui.

¹³ Și David i-a spus lui Natan: Am păcătuțit împotriva DOMNULUI. Și Natan i-a spus lui David: DOMNUL de asemenea a îndepărtat păcatul tău, nu vei muri.

¹⁴ Dar pentru că prin această faptă ai dat mare ocazie dușmanilor DOMNULUI să blesteme, de asemenea pruncul care ți s-a născut va muri ne-reșit.

¹⁵ Și Natan a plecat acasă. Și DOMNUL a lovit pruncul pe care soția lui Urie i-l născuse lui David și a fost foarte bolnav.

¹⁶ Și David l-a implorat pe Dumnezeu pentru prunc; și David a postit și a intrat și a stat întins toată noaptea pe pământ.

¹⁷ Și bătrânii casei lui s-au ridicat și au intrat la

el, pentru a-l ridica de la pământ; dar el a refuzat și nici nu a mâncat pâine cu ei.

¹⁸ Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că pruncul a murit. Și servitorii lui David s-au temut să îi spună că pruncul era mort, pentru că au spus: Iată, în timp ce pruncul încă trăia, i-am vorbit și a refuzat să dea ascultare vocii noastre; cât se va chinui, dacă îi spunem că pruncul este mort?

¹⁹ Dar când David a văzut că servitorii săi șopteau, David a priceput că pruncul era mort; de aceea David a spus servitorilor săi: Este pruncul mort? Și ei au spus: Este mort.

²⁰ Atunci David s-a ridicat de la pământ și s-a spălat și s-a uns și și-a schimbat hainele și a intrat în casa DOMNULUI și s-a închinat; apoi a venit acasă; și după ce a cerut, i-au pus pâine înaintea și a mâncat.

²¹ Atunci servitorii săi i-au spus: Ce este acest lucru pe care l-ai făcut? Tu ai postit și ai plâns pentru prunc în timp ce era în viață; dar acum când pruncul este mort, te-ai ridicat și ai mâncat pâine?

²² Și el a spus: În timp ce pruncul era încă în viață, am postit și am plâns, fiindcă am spus: Cine poate spune dacă DUMNEZEU nu va avea har față de mine, ca să trăiască pruncul?

²³ Dar acum el este mort, pentru ce să postesc? Pot să îl aduc înapoi? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine.

²⁴ Și David a mângâiat-o pe Bat-Şeba, soția sa, și a intrat la ea și s-a culcat cu ea; și ea a născut un fiu și el i-a pus numele Solomon; și DOMNUL l-a iubit.

²⁵ Și a trimis prin mâna profetului Natan; și el i-a pus numele Iedidia, datorită DOMNULUI.

²⁶ Și Ioab a luptat împotriva Rabei copiilor lui

Amon și a luat cetatea împărătească.

²⁷ Și Ioab a trimis mesageri la David și a spus: Am luptat împotriva Rabei și am luat cetatea apelor.

²⁸ De aceea acum, adună restul poporului și așază tabăra împotriva cetății și ia-o, ca nu cumva să iau eu cetatea și să fie numită după numele meu.

²⁹ Și David a adunat tot poporul și a mers la Raba și a luptat împotriva ei și a luat-o.

³⁰ Și a luat coroana împăratului lor de pe capul său, greutatea acesteia era de un talant de aur, cu pietre prețioase; și a fost pusă pe capul lui David. Și a scos foarte multă pradă din cetate.

³¹ Și a adus pe poporul care era în ea și i-a pus sub ferăstraie și sub suluri de fier și sub topoare de fier și i-a făcut să treacă prin cuptorul de cărămizi; și astfel a făcut tuturor cetăților copiilor lui Amon. Și David și tot poporul s-au întors la Ierusalim.

13

¹ Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom, fiul lui David avea o soră frumoasă, al cărei nume era Tamar; și Amnon, fiul lui David, o iubea.

² Și Amnon era atât de chinuit, încât a căzut bolnav după sora sa, Tamar, pentru că era fecioară și lui Amnon i se părea greu să îi facă ceva.

³ Dar Amnon avea un prieten, al cărui nume era Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David; și Ionadab era un om foarte viclean.

⁴ Și el i-a spus: Fiind fiul împăratului de ce ești tu tot mai slab, din zi în zi? Refuzi să îmi spui? Și Amnon i-a spus: O iubesc pe Tamar, sora fratelui meu, Absalom.

⁵ Și Ionadab i-a spus: Culcă-te în patul tău și fă-te bolnav; și când tatăl tău vine să te vadă, spune-i: Te rog, să vină sora mea Tamar și să îmi dea mâncare și să pregătească mâncarea înaintea ochilor mei, ca să o văd și să mănânc din mâna ei.

⁶ Astfel Amnon s-a culcat și s-a prefăcut bolnav; și când împăratul a venit să îl vadă, Amnon a spus împăratului: Te rog, să vină Tamar, sora mea, și să îmi facă două turte înaintea ochilor mei, ca să mănânc din mâna ei.

⁷ Atunci David a trimis acasă la Tamar, spunând: Du-te acum la casa fratelui tău, Amnon, și pregătește-i mâncare.

⁸ Astfel Tamar a mers la casa fratelui ei, Amnon; și el era culcat. Și ea a luat făină și a frământat-o și a pregătit turte înaintea ochilor lui și a copt turtele.

⁹ Și a luat o tigaie și le-a turnat înaintea lui; dar el a refuzat să mănânce. Și Amnon a spus: Să iasă toți bărbații de la mine. Și au ieșit, fiecare bărbat de la el.

¹⁰ Și Amnon i-a spus lui Tamar: Adu mâncarea în cameră, ca să mănânc din mâna ta. Și Tamar a luat turtele pe care le făcuse și le-a adus în cameră, la Amnon, fratele ei.

¹¹ Și după ce i le-a adus ca să mănânce, el a apucat-o și i-a spus: Vino să te culci cu mine, sora mea.

¹² Dar ea i-a răspuns: Nu, fratele meu, nu mă forța, pentru că un astfel de lucru nu trebuie făcut în Israel, nu face această prostie.

¹³ Și eu, încotro voi face să plece rușinea mea? Și cât despre tine, tu vei fi ca unul dintre proști în Israel. De aceea acum, te rog, vorbește împăratului,

pentru că nu mă va opri de la tine.

¹⁴ Totuși el a refuzat să dea ascultare vocii ei; și, fiind mai tare decât ea, a forțat-o și s-a culcat cu ea.

¹⁵ Apoi, Amnon a urât-o foarte mult; astfel încât ura cu care a urât-o a fost mai mare decât dragostea cu care o iubise. Și Amnon i-a spus: Ridică-te, pleacă.

¹⁶ Iar ea i-a spus: Cât despre acest lucru, acest rău de a mă alunga este mai mare decât celălalt pe care mi l-ai făcut. Dar el a refuzat să îi dea ascultare.

¹⁷ Atunci el a chemat pe servitorul său care îi servea și a spus: Scoate acum afară pe această femeie de la mine și încuie ușa după ea.

¹⁸ Și ea purta o haină pestriță, pentru că în asemenea robe erau îmbrăcate fiicele fecioare ale împăratului. Atunci servitorul lui a scos-o afară și a încuiat ușa după ea.

¹⁹ Și Tamar și-a pus cenușă pe cap și și-a sfâșiat haina pestriță care era pe ea și și-a pus mâna pe cap și a plecat, plângând.

²⁰ Și Absalom, fratele ei, i-a spus: A fost Amnon, fratele tău, cu tine? Dar acum liniștește-te, sora mea; el este fratele tău; nu lua aminte la acest lucru. Astfel Tamar a rămas părăsită în casa fratelui ei, Absalom.

²¹ Dar când împăratul David a auzit de toate aceste lucruri, s-a înfuriat foarte tare.

²² Și Absalom nu vorbea fratelui său, Amnon, nici rău nici bine, pentru că Absalom îl ura pe Amnon, pentru că o forțase pe Tamar, sora lui.

²³ Și s-a întâmplat după doi ani întregi, că Absalom avea tunzători de oi în Baal-Hațor, care este lângă

Efraim; și Absalom a invitat pe toți fiii împăratului.

²⁴ Și Absalom a venit la împărat și a spus: Iată acum, servitorul tău are tunzători de oi; să mergă, te implor, împăratul și servitorii săi cu servitorul tău.

²⁵ Și împăratul i-a spus lui Absalom: Nu, fiul meu, să nu mergem toți acum, ca nu cumva să îți fim povară. Dar el a insistat asupra lui; totuși a refuzat să mergă dar l-a binecuvântat.

²⁶ Atunci Absalom a spus: Dacă nu, te rog, lasă pe fratele meu Amnon să mergă cu noi. Și împăratul i-a spus: De ce să mergă el cu tine?

²⁷ Dar Absalom a insistat asupra lui, încât l-a lăsat pe Amnon și pe toți fiii împăratului să mergă cu el.

²⁸ Acum, Absalom poruncise servitorilor săi, spunând: Fiți atenți, când inima lui Amnon este veselă cu vin și când vă spun: Loviți pe Amnon; atunci omorâți-l, nu vă temeți; nu v-am poruncit eu? Fiți curajoși și fiți viteji.

²⁹ Și servitorii lui Absalom i-au făcut lui Amnon precum le poruncise Absalom. Atunci toți fiii împăratului s-au ridicat și fiecare s-a urcat pe catârul său și au fugit.

³⁰ Și s-a întâmplat, în timp ce ei erau încă pe cale, că veștile au ajuns la David, spunând: Absalom a ucis pe toți fiii împăratului și nu a rămas niciunul dintre ei.

³¹ Atunci împăratul s-a ridicat și și-a sfâșiat hainele și s-a întins pe pământ; și toți servitorii săi au stat împrejur cu hainele sfâșiate.

³² Și Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a răspuns și a zis: Să nu zică domnul meu că i-au

ucis pe toți tinerii, pe fiii împăratului, pentru că numai Amnon este mort; fiindcă după rânduiala lui Absalom aceasta a fost hotărâtă din ziua în care el a forțat-o pe Tamar, sora lui.

³³ De aceea acum, să nu pună domnul meu, împăratul, lucrul acesta la inima lui, zicând că toți fiii împăratului sunt morți, pentru că numai Amnon este mort.

³⁴ Dar Absalom a fugit. Și tânărul care era de gardă și-a ridicat ochii și a privit și, iată, venea mult popor pe calea din spatele lui, pe coasta dealului.

³⁵ Și Ionadab a spus împăratului: Iată, fiii împăratului vin; precum servitorul tău a spus, așa este.

³⁶ Și s-a întâmplat, imediat ce a terminat de vorbit, că, iată, fiii împăratului au venit și și-au înălțat vocea și au plâns; și împăratul de asemenea și toți servitorii săi au plâns foarte tare.

³⁷ Dar Absalom a fugit și a mers la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Gheșurului. Și David jelea zilnic pe fiul său.

³⁸ Astfel Absalom a fugit și a mers la Gheșur și a stat acolo trei ani.

³⁹ Și sufletul împăratului David tânjea să meargă la Absalom, pentru că era mângâiat referitor la Amnon, văzând că era mort.

14

¹ Acum Ioab, fiul Teruiei, a priceput că inima împăratului tânjea după Absalom.

² Și Ioab a trimis la Tecoa și a adus de acolo o femeie înțeleaptă și i-a spus: Te rog, prefă-te că jelești și îmbracă acum haine de jelire și nu te unge

cu untdelemn, ci fii ca o femeie care mult timp a jelit după cel mort;

³ Și intră la împărat și vorbește-i în acest fel. Și Ioab a pus cuvintele în gura ei.

⁴ Și după ce femeia din Tecoa a vorbit împăratului, a căzut cu fața la pământ și s-a prosternat și a spus: Ajută-mă, împărate.

⁵ Și împăratul i-a spus: Ce îți este? Iar ea a răspuns: Eu sunt cu adevărat o femeie văduvă și soțul meu este mort.

⁶ Și roaba ta avea doi fii și cei doi s-au luptat la câmp și nu era nimeni să îi despartă și unul a lovit pe celălalt și l-a ucis.

⁷ Și, iată, întreaga familie s-a ridicat împotriva roabei tale și au spus: Predă-l pe cel care l-a lovit pe fratele său, ca să îl ucidem, pentru viața fratelui său, pe care l-a ucis și îl vom nimici și pe moștenitor; și astfel ei vor stinge cărbunele care a rămas și nu vor lăsa soțului meu nici nume nici rămășiță pe pământ.

⁸ Și împăratul a spus femeii: Du-te acasă și voi da poruncă referitor la tine.

⁹ Și femeia din Tecoa a spus împăratului: Domnul meu, împărate, nelegiuirea fie asupra mea și asupra casei tatălui meu; și împăratul și tronul său să fie nevinovați.

¹⁰ Și împăratul a spus: Oricine îți spune ceva, adu-l la mine și nu te va mai atinge.

¹¹ Atunci ea a spus: Te rog, să își amintească împăratul de DOMNUL Dumnezeuul tău, ca să nu permiți răzbnătorilor sângelui să mai mărească prăpădul, ca nu cumva să nimicească pe fiul meu. Iar el a spus: Precum DOMNUL trăiește, nu va

cădea un singur fir de păr al fiului tău la pământ.

¹² Atunci femeia a spus: Să vorbească roaba ta, te rog, un cuvânt către domnul meu împăratul. Și el a spus: Spune.

¹³ Și femeia a spus: Pentru ce atunci ai gândit un asemenea lucru împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru că împăratul spune acest cuvânt ca unul care este vinovat, în aceea că împăratul nu aduce din nou acasă pe cel alungat al lui.

¹⁴ Pentru că noi trebuie să murim și suntem ca apa vărsată pe pământ, care nu mai poate fi adunată; nici Dumnezeu nu se uită la vreo persoană; totuși plănuiește mijloace, încât cel alungat al său să nu fie scos de la el.

¹⁵ Acum de aceea, dacă am venit să vorbesc acest lucru domnului meu împăratul, este pentru că poporul m-a înfricoșat; și roaba ta a spus: Voi vorbi acum împăratului; poate că împăratul va împlini cererea roabei sale.

¹⁶ Pentru că împăratul va asculta, pentru a elibera pe roaba sa din mâna omului care voiește să mă nimicească pe mine împreună cu fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu.

¹⁷ Atunci roaba ta a spus: Cuvântul domnului meu, împăratul, va fi acum mângâietor; precum un înger al lui Dumnezeu, așa este domnul meu, împăratul, discernând binele și răul; de aceea DOMNUL Dumnezeuul tău să fie cu tine.

¹⁸ Atunci împăratul a răspuns și a zis femeii: Nu îmi ascunde, te rog, lucrul despre care te voi întreba. Și femeia a spus: Să vorbească acum domnul meu împăratul.

¹⁹ Și împăratul a spus: Nu este mâna lui Ioab

cu tine în toate acestea? Și femeia a răspuns și a zis: Precum sufletul tău trăiește, domnul meu, împărate, nimeni nu se poate întoarce la dreapta sau la stânga de la toate câte a spus domnul meu împăratul, pentru că servitorul tău, Ioab, el mi-a cerut și el a pus toate aceste cuvinte în gura roabei tale;

²⁰ Pentru a da această formă cuvântării a făcut servitorul tău Ioab acest lucru; și domnul meu este înțelept, conform înțelepciunii unui înger al lui Dumnezeu, pentru a ști toate lucrurile care sunt pe pământ.

²¹ Și împăratul i-a spus lui Ioab: Iată acum, am făcut acest lucru; du-te de aceea, adu înapoi pe tânărul Absalom.

²² Și Ioab a căzut cu fața la pământ și s-a plecat și a mulțumit împăratului; și Ioab a spus: Astăzi servitorul tău cunoaște că am găsit favoare înaintea ochilor tăi, domnul meu, împărate, în aceea că împăratul a împlinit cererea servitorului său.

²³ Astfel Ioab s-a ridicat și a mers la Gheșur și l-a adus pe Absalom la Ierusalim.

²⁴ Și împăratul a spus: Să se întoarcă acasă la el și să nu îmi vadă fața. Astfel Absalom s-a întors acasă și nu a văzut fața împăratului.

²⁵ Dar în tot Israelul nu era nimeni atât de lăudat ca Absalom pentru frumusețea lui; din talpa piciorului său chiar până în creștetul capului său nu era niciun cusur în el.

²⁶ Și când își tunde capul, (fiindcă îl tunde la fiecare sfârșit de an, pentru că părul era greu pe el, de aceea îl tunde) el cântărea părul capului său la două sute de șekeli după greutatea împăratului.

27 Și lui Absalom i s-au născut trei fii și o fiică, al cărei nume era Tamar; ea era o femeie cu o înfățișare frumoasă.

28 Astfel Absalom a locuit doi ani întregi în Ierusalim și nu a văzut fața împăratului.

29 De aceea Absalom a trimis după Ioab, pentru a-l trimite la împărat; dar el a refuzat să vină la el; și când a trimis din nou, a doua oară, el a refuzat să vină.

30 De aceea Absalom a spus servitorilor săi: Vedeti, câmpul lui Ioab este aproape de al meu și are orz acolo; mergeți și dați-i foc. Și servitorii lui Absalom au dat foc câmpului.

31 Atunci Ioab s-a ridicat și a venit la Absalom acasă și i-a spus: Pentru ce au dat foc servitorii tăi câmpului meu?

32 Și Absalom i-a răspuns lui Ioab: Iată, am trimis la tine, spunând: Vino aici, ca să te trimit la împărat, pentru a spune: Pentru ce am venit din Gheșur? Ar fi fost bine pentru mine să fi fost tot acolo; de aceea acum, lasă-mă să văd fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în mine, să măucidă.

33 Și Ioab a venit la împărat și i-a spus. Și după ce împăratul l-a chemat pe Absalom, el a venit la împărat și s-a plecat cu fața la pământ înaintea împăratului; și împăratul l-a sărutat pe Absalom.

15

1 Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom și-a pregătit care și cai și cincizeci de oameni să alerge înaintea lui.

2 Și Absalom se scula devreme și stătea în picioare lângă calea porții; și a fost astfel, dacă vreun

om care avea o neînțelegere venea la împărat pentru judecată, atunci Absalom îl chema și îi spunea: Din ce cetate ești tu? Și el zicea: Servitorul tău este din unul din triburile lui Israel.

³ Și Absalom îi spunea: Vezi, cauzele tale sunt bune și drepte, dar nu este nimeni trimis de la împărat să te asculte.

⁴ Absalom mai spunea: O, de aș fi rânduit judecător în țară, ca orice om care are vreo plângere sau cauză să vină la mine și să îi fac dreptate!

⁵ Și a fost astfel: că atunci când vreun om se apropia de el să i se plece, el își întindea mâna și îl apuca și îl săruta.

⁶ Și astfel făcea Absalom la tot Israelul care venea la împărat pentru judecată; astfel Absalom a furat inimile bărbaților lui Israel.

⁷ Și s-a întâmplat după patruzeci de ani, că Absalom a spus împăratului: Te rog, lasă-mă să merg și să îmi împlinesc promisiunea, pe care am făcut-o DOMNULUI, la Hebron.

⁸ Pentru că servitorul tău a făcut o promisiune în timp ce locuiam la Gheșur, în Siria, spunând: Dacă DOMNUL mă va aduce din nou la Ierusalim, atunci voi servi DOMNULUI.

⁹ Și împăratul i-a spus: Du-te în pace. Astfel el s-a ridicat și a mers la Hebron.

¹⁰ Dar Absalom a trimis spioni în toate triburile lui Israel, spunând: Imediat ce auziți sunetul trâmbiței, atunci să spuneți: Absalom domnește în Hebron.

¹¹ Și cu Absalom au mers două sute de oameni chemați din Ierusalim; și ei mergeau în simplitatea lor și nu știau nimic.

12 Și Absalom a trimis după Ahitofel ghilonitul, sfătuitorul lui David, din cetatea sa, din Ghilo, în timp ce oferea sacrificii. Și uneltirea era puternică, pentru că poporul se înmulțea continuu lângă Absalom.

13 Și a venit un mesager la David, spunând: Inimile bărbaților lui Israel sunt după Absalom.

14 Și David a spus tuturor servitorilor săi, care erau cu el în Ierusalim: Ridicați-vă și să fugim, pentru că altfel nu vom scăpa de Absalom; grăbiți-vă să plecăm, ca nu cumva dintr-o dată să ne ajungă și să aducă răul peste noi și să lovească cetatea cu ascuțișul sabiei.

15 Și servitorii împăratului au spus împăratului: Iată, servitorii tăi sunt gata să facă orice va rândui domnul nostru, împăratul.

16 Și împăratul a ieșit și toată casa lui a ieșit după el. Și împăratul a lăsat zece femei, care erau concubine, pentru a păzi casa.

17 Și împăratul a ieșit și tot poporul a ieșit după el și a rămas într-un loc departe.

18 Și toți servitorii lui au trecut lângă el; și toți cheretiții și toți peletiții și toți ghitiții, șase sute de oameni care au venit după el din Gat, au trecut înaintea împăratului.

19 Atunci a spus împăratul lui Itai ghitul: Pentru ce mergi și tu cu noi? Întoarce-te la locul tău și rămâi cu împăratul, pentru că tu ești străin și de asemenea un exilat.

20 Deoarece ai venit doar ieri, să te fac astăzi să mergi în sus și în jos cu noi? Văzând că eu merg unde voi putea; întoarce-te și ia înapoi pe frații tăi; mila și adevărul fie cu tine.

²¹ Și Itai a răspuns împăratului și a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum domnul meu împăratul trăiește, cu siguranță în locul unde va fi domnul meu, împăratul, fie în moarte sau viață, chiar acolo va fi și servitorul tău.

²² Și David i-a spus lui Itai: Du-te și treci înainte. Și Itai ghitul a trecut înainte, el și toți oamenii lui și toți micuții care erau cu el.

²³ Și toată țara plângea cu voce tare și tot poporul trecea; împăratul de asemenea a trecut peste pâraul Chedron și tot poporul a trecut înainte, spre calea pustiei.

²⁴ Și, iată, Țadoc de asemenea și toți leviții erau cu el, purtând chivotul legământului lui Dumnezeu; și au pus jos chivotul lui Dumnezeu; și Abiatar s-a urcat, până când tot poporul din cetate a terminat de trecut.

²⁵ Și împăratul i-a spus lui Țadoc: Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate; dacă voi găsi favoare în ochii DOMNULUI, el mă va aduce înapoi și mi-l va arăta și pe el și locuința sa;

²⁶ Dar dacă el va spune astfel: Nu găsesc plăcere în tine; iată-mă, să îmi facă ce i se pare bine.

²⁷ Și împăratul a spus de asemenea preotului Țadoc: Nu ești tu un văzător? Întoarce-te în pace în cetate și cei doi fii ai voștri cu voi, Ahimaat, fiul tău, și Ionatan, fiul lui Abiatar.

²⁸ Vedeți, eu voi rămâne în câmpia pustiei, până va veni un cuvânt de la voi ca să îmi dea de veste.

²⁹ De aceea Țadoc și Abiatar au purtat chivotul lui Dumnezeu înapoi la Ierusalim; și au rămas acolo.

³⁰ Și David s-a urcat pe urcușul muntelui

Măslinilor și plângea pe când urca și avea capul acoperit și mergea desculț; și tot poporul care era cu el avea fiecare capul acoperit și urcau, plângând pe când urcau.

³¹ Și unul i-a spus lui David, zicând: Ahitofel este între uneltitori, cu Absalom. Și David a spus: DOAMNE, te rog, prostește sfatul lui Ahitofel.

³² Și s-a întâmplat, când David a ajuns în vârful muntelui, unde s-a închinat lui Dumnezeu, că, iată, Hușai arhitul a venit să îl întâlnească cu haina sfâșiată, și cu țărână pe cap.

³³ Și David i-a spus: Dacă treci mai departe cu mine, atunci îmi vei fi o povară;

³⁴ Dar dacă te întorci în cetate și îi spui lui Absalom: Voi fi servitorul tău, împărate; precum am fost servitorul tatălui tău până acum, astfel voi fi acum servitorul tău; atunci vei putea înfrânge pentru mine sfatul lui Ahitofel.

³⁵ Și nu ai cu tine acolo pe Țadoc și pe Abiatar, preoții? De aceea să fie, orice vei auzi din casa împăratului, să le spui preoților Țadoc și Abiatar.

³⁶ Iată, ei au acolo cu ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaat, fiul lui Țadoc, și pe Ionatan, fiul lui Abiatar; și prin ei să îmi trimiteți orice lucru pe care îl puteți auzi.

³⁷ Astfel Hușai, prietenul lui David, a intrat în cetate și Absalom a intrat în Ierusalim.

16

¹ Și după ce David trecuse puțin dincolo de vârful dealului, iată, Țiba, servitorul lui Mefiboșet l-a întâlnit, cu o pereche de măgari înșeuăți, și pe ei două sute de pâini și o sută de mănunchiuri de

stafide și o sută de fructe de vară și un burduf cu vin.

² Și împăratul a spus lui Țiba: Ce dorești să însemne acestea? Și Țiba a spus: Măgarii sunt pentru casa împăratului pentru a fi călăriți; și pâinile și fructele de vară pentru tineri să mănânce; și vinul pentru cei leșinați în pustiu, ca să îl bea.

³ Și împăratul a spus: Unde este fiul stăpânului tău? Și Țiba a spus împăratului: Iată, el rămâne la Ierusalim, fiindcă a spus: Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăția tatălui meu.

⁴ Atunci a spus împăratul lui Țiba: Iată, ale tale sunt toate câte au aparținut lui Mefiboșet. Și Țiba a spus: Cu umilință te implor să găsesc favoare înaintea ochilor tăi, împărate, domnul meu.

⁵ Și când împăratul David a venit la Bahurim, iată, de acolo a ieșit un om din familia casei lui Saul, al cărui nume era Șimei, fiul lui Ghera; el a ieșit și a tot blestemat pe când ieșea,

⁶ Și a aruncat cu pietre spre David și spre toți servitorii împăratului David; și tot poporul și toți războinicii erau la dreapta lui și la stânga lui.

⁷ Și astfel spunea Șimei, când blestema: Ieși afară, ieși afară, tu om sângeros și tu om al lui Belial;

⁸ DOMNUL a întors asupra ta tot sângele casei lui Saul, în locul căruia ai domnit; și DOMNUL a dat împărăția în mâna lui Absalom, fiul tău; și, iată, tu ești prins în ticăloșia ta, pentru că ești un om sângeros.

⁹ Atunci Ahișai, fiul Țeruei, a spus împăratului: De ce să blesteme acest câine mort pe domnul meu, împăratul? Lasă-mă să trec, te rog și să îi iau capul.

¹⁰ Și împăratul a spus: Ce am eu a face cu voi, fi

ai Teruiei? Lasă-l să blesteme, deoarece DOMNUL i-a spus: Blestemă pe David. Cine va spune atunci: Pentru ce ai făcut astfel?

¹¹ Și David i-a spus lui Abișai și tuturor servitorilor săi: Iată, fiul meu, care a ieșit din adâncurile mele, îmi caută viața: cu cât mai mult acum poate acest beniamit să o facă? Lăsați-l în pace și lăsați-l să blesteme, fiindcă DOMNUL i-a cerut.

¹² Poate că DOMNUL va privi la nenorocirea mea și DOMNUL îmi va răsplăti cu bine pentru blestemul lui de astăzi.

¹³ Și precum David și oamenii săi mergeau pe cale, Șimei mergea pe coasta dealului în dreptul lui și blestema în timp ce mergea și arunca pietre spre el și arunca praf.

¹⁴ Și împăratul și tot poporul care era cu el, au ajuns obosiți și s-au răcorit acolo.

¹⁵ Și Absalom și tot poporul, bărbații lui Israel, au venit la Ierusalim și Ahitofel a venit cu el.

¹⁶ Și s-a întâmplat, când Hușai arhitectul, prietenul lui David, a venit la Absalom, că Hușai i-a spus lui Absalom: Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!

¹⁷ Și Absalom i-a spus lui Hușai: Este aceasta bunătatea ta față de prietenul tău? De ce nu ai mers cu prietenul tău?

¹⁸ Și Hușai i-a spus lui Absalom: Nu; ci pe cine l-a ales DOMNUL și acest popor și toți bărbații lui Israel, al lui voi fi și cu el voi rămâne.

¹⁹ Și din nou, cui să servesc? Să nu servesc în fața fiului său? Cum am servit în fața tatălui tău, astfel voi fi în fața ta.

²⁰ Atunci i-a spus Absalom lui Ahitofel: Sfătuiți-vă între voi ce să facem.

²¹ Și Ahitofel i-a spus lui Absalom: Intră la concubinele tatălui tău, pe care el le-a lăsat pentru a păzi casa; și tot Israelul va auzi că ești detestat de tatăl tău; atunci mâinile tuturor celor care sunt cu tine vor fi tari.

²² Astfel, i-au întins lui Absalom un cort pe acoperișul casei; și Absalom a intrat la concubinele tatălui său înaintea ochilor întregului Israel.

²³ Și sfatul lui Ahitofel, pe care îl dădea în acele zile, era ca și cum un om ar fi întrebat oracolul lui Dumnezeu; astfel era întreg sfatul lui Ahitofel deopotrivă pentru David și pentru Absalom.

17

¹ Mai mult, Ahitofel i-a spus lui Absalom: Lasă-mă acum să aleg douăsprezece mii de bărbați și mă voi ridica și îl voi urmări pe David în această noapte;

² Și voi veni peste el când el este obosit și cu mâinile slăbite și îl voi înspăimânta; și tot poporul care este cu el va fugi; și voi lovi doar pe împărat;

³ Și voi aduce tot poporul înapoi la tine; bărbatul pe care tu îl cauți este ca și întoarcerea tuturor; astfel tot poporul va fi în pace.

⁴ Și spusa a plăcut lui Absalom mult și tuturor bătrânilor lui Israel.

⁵ Atunci Absalom a spus: Cheamă acum și pe Hușai arhitul și să auzim de asemenea ce spune el.

⁶ Și când Hușai a venit la Absalom, Absalom i-a vorbit, spunând: Ahitofel a vorbit în acest fel; să facem după spusa lui? Dacă nu; vorbește tu.

⁷ Și Hușai i-a spus lui Absalom: Sfatul pe care l-a dat Ahitofel nu este bun de data aceasta.

⁸ Fiindcă, a spus Hușai, tu cunoști pe tatăl tău și pe oamenii lui, că sunt războinici și ei sunt amărâți la suflet, ca o ursoaică jefuită de puii ei pe câmp; și tatăl tău este un bărbat de război și nu va găzdui cu poporul.

⁹ Iată, el este ascuns acum în vreo groapă, sau în alt loc; și se va întâmpla, când unii dintre ei vor fi doborâți la început, că oricine aude va spune: Este un măcel în poporul care îl urmează pe Absalom.

¹⁰ Și chiar și cel viteaz, a cărui inimă este ca inima unui leu, se va topi în întregime, pentru că tot Israelul știe că tatăl tău este un războinic și cei care sunt cu el sunt bărbați viteji.

¹¹ De aceea eu sfătuiesc ca tot Israelul cu stăruință să fie adunat la tine, de la Dan până la Beer-Șeba, atât de mult ca nisipul care este lângă mare; și tu însuși să mergi la luptă.

¹² Astfel vom veni peste el în vreun loc unde se găsește și vom cădea asupra lui precum cade roua pe pământ; și din el și din toți oamenii care sunt cu el nu va rămâne nici măcar unul.

¹³ Mai mult, dacă a mers într-o cetate, atunci tot Israelul va aduce funii la acea cetate și o vom trage în râu, până nu se va mai găsi nicio pietricică.

¹⁴ Și Absalom și toți bărbații lui Israel au spus: Sfatul lui Hușai arhiful este mai bun decât sfatul lui Ahitofel. Pentru că DOMNUL hotărâse să înfrângă sfatul bun al lui Ahitofel, pentru ca DOMNUL să aducă răul asupra lui Absalom.

¹⁵ Atunci Hușai le-a spus preoților Ţadoc și Abiatar: Așa și așa a sfătuit Ahitofel pe Absalom și pe

bătrânii lui Israel; și așa și așa am sfătuit eu.

¹⁶ Și acum trimiteți repede și spuneți-i lui David, zicând: Nu rămâne în această noapte în câmpiile pustiei, ci repede treci mai departe, ca nu cumva, fiind înghițit împăratul, să fie înghițit și tot poporul care este cu el.

¹⁷ Și Ionatan și Ahimaat stăteau lângă En-Roguel, pentru că nu puteau fi văzuți intrând în cetate; și o servitoare a mers și le-a spus; iar ei au mers și i-au spus împăratului David.

¹⁸ Totuși un băiat i-a văzut și i-a spus lui Absalom; dar ei au plecat amândoi repede și au ajuns la casa unui om în Bahurim, care avea o fântână în curtea sa; și acolo au coborât.

¹⁹ Și femeia a luat și a întins o învelitoare peste gura fântânii și a presărat grâne măcinate pe aceasta; și lucrul nu a fost cunoscut.

²⁰ Și când servitorii lui Absalom au venit la femeie în casă, au spus: Unde sunt Ahimaat și Ionatan? Și femeia le-a spus: Au trecut peste pârâul de apă. Și după ce i-au căutat și nu i-au putut găsi, s-au întors la Ierusalim.

²¹ Și s-a întâmplat, după ce s-au depărtat, că ei au ieșit din fântână și au mers și au spus împăratului David și i-au spus lui David: Ridicați-vă și treceți repede apa, fiindcă Ahitofel a sfătuit astfel împotriva voastră.

²² Atunci David s-a ridicat, și tot poporul care era cu el și au trecut Iordanul până la lumina dimineții nu a lipsit niciunul care să nu fi trecut Iordanul.

²³ Și când Ahitofel a văzut că sfatul lui nu a fost urmat și-a înșeuat măgarul și s-a ridicat și s-a dus acasă în cetatea sa; și și-a pus casa în ordine și s-a

spânzurat și a murit și a fost îngropat în mormântul tatălui său.

²⁴ Atunci David a venit la Mahanaim. Și Absalom a trecut Iordanul, el și toți bărbații lui Israel cu el.

²⁵ Și Absalom l-a pus pe Amasa căpetenia oștirii în locul lui Ioab; acest Amasa era fiul unui om numit Itra, un israelit, care intrase la Abigail, fiica lui Nahaș, sora Țeruiei, mama lui Ioab.

²⁶ Astfel Israel și Absalom și-au întins corturile în țara lui Galaad.

²⁷ Și s-a întâmplat, pe când David venea la Mahanaim, că Șobi, fiul lui Nahaș din Raba copiilor lui Amon și Machir, fiul lui Amiel din Lodebar și Barzilai galaaditul din Roghelim,

²⁸ Au adus paturi și oale și vase de pământ și grâu și orz și făină și grăunțe prăjite și fasole și linte și legume uscate,

²⁹ Și miere și unt și oi și brânză de vacă, pentru David și pentru poporul care era cu el, ca să mănânce, fiindcă au spus: Poporul este flămând și obosit și însetat în pustie.

18

¹ Și David a numărat poporul care era cu el și a pus peste ei căpetenii peste mii și căpetenii peste sute.

² Și David a trimis o a treia parte din popor sub mâna lui Ioab și o a treia parte sub mâna lui Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab, și o a treia parte sub mâna lui Itai ghitul. Și împăratul a spus poporului: Voi ieși negreșit și eu însumi cu voi.

³ Dar poporul a răspuns: Să nu ieși, pentru că dacă noi fugim, lor nu le va păsa de noi; nici dacă

jumătate din noi mor, nu le vor păsa de noi; ci acum tu ești prețuit cât zece mii dintre noi; de aceea acum, este mai bine ca tu să ne ajuți din cetate.

⁴ Și împăratul le-a spus: Ce vi se pare cel mai bine voi face. Și împăratul a stat în picioare lângă poartă și tot poporul a ieșit cu sutele și cu miile.

⁵ Și împăratul a poruncit lui Ioab și lui Abișai și lui Itai, spunând: Purtați-vă blând de dragul meu cu acel tânăr, cu Absalom. Și tot poporul a auzit când împăratul a dat poruncă tuturor căpeteniilor referitor la Absalom.

⁶ Astfel poporul a ieșit în câmp împotriva lui Israel; și bătălia a fost în pădurea lui Efraim;

⁷ Și poporul lui Israel a fost ucis înaintea servitorilor lui David și a fost acolo un mare măcel în aceea zi, de douăzeci de mii de oameni.

⁸ Fiindcă bătălia a fost împrăștiată, acolo peste toată fața țării; și pădurea a mâncat mai mult popor în aceea zi decât a mâncat sabia.

⁹ Și Absalom a întâlnit pe servitorii lui David. Și Absalom călărea pe un catâr și catârul a intrat sub ramurile dese al unui stejar mare și capul lui s-a prins de stejar și a fost ridicat între cer și pământ; și catârul care era sub el a mers înainte.

¹⁰ Și un anumit om a văzut și i-a spus lui Ioab și a zis: Iată, am văzut pe Absalom spânzurat într-un stejar.

¹¹ Și Ioab a spus omului care îi spusese: Și, iată, l-ai văzut și de ce nu l-ai lovit acolo la pământ? Și ți-aș fi dat zece șekeli de argint și un brâu.

¹² Și omul i-a spus lui Ioab: Chiar dacă aș primi o mie de șekeli de argint în mâna mea, totuși nu mi-

aș fi întins mâna împotriva fiului împăratului, pentru că în auzul nostru împăratul ți-a poruncit ție și lui Abișai și lui Itai, spunând: Luați seama ca nimeni să nu atingă pe tânărul Absalom.

¹³ Altfel aș fi lucrat falsitate împotriva propriei mele vieți, pentru că nu este niciun lucru ascuns înaintea împăratului și tu însuți te-ai fi pus împotriva mea.

¹⁴ Atunci a spus Ioab: Nu o să stau astfel cu tine. Și a luat trei săgeți în mână și le-a înfipt în inima lui Absalom, în timp ce el era încă viu în mijlocul stejarului.

¹⁵ Și zece tineri care purtau armura lui Ioab l-au încercuit și l-au lovit pe Absalom și l-au ucis.

¹⁶ Și Ioab a sunat din trâmbiță și poporul s-a întors de la urmărirea lui Israel, pentru că Ioab a cruțat poporul.

¹⁷ Și l-au luat pe Absalom și l-au aruncat într-o groapă mare în pădure și au pus o foarte mare movilă de pietre peste el; și tot Israelul a fugit fiecare la cortul său.

¹⁸ Acum Absalom, în timpul vieții sale, își luase și își așezase un stâlp, care este în valea împăratului, fiindcă spunea: Eu nu am un fiu care să păstreze numele meu în amintire; și a numit stâlpul după numele său; și este numit până în această zi, locul lui Absalom.

¹⁹ Atunci a spus Ahimaat, fiul lui Tadic: Lasă-mă acum să alerg și să duc împăratului vești, cum că DOMNUL l-a răzbunat de dușmanii săi.

²⁰ Și Ioab i-a spus: Tu nu vei duce vești în această zi, ci vei duce vești într-o altă zi; dar nu astăzi vei duce vești, deoarece fiul împăratului este mort.

21 Atunci Ioab i-a spus lui Cuși: Du-te și spune împăratului ce ai văzut. Și Cuși s-a plecat înaintea lui Ioab și a alergat.

22 Atunci Ahimaț, fiul lui Țadoc, i-a spus din nou lui Ioab: Dar oricum, lasă-mă, te rog, să alerg de asemenea după Cuși. Și Ioab a spus: Pentru ce să alergi, fiul meu, văzând că nu ai vești pregătite?

23 Dar orice ar fi, a spus el, lasă-mă să alerg. Și Ioab i-a spus: Aleargă. Atunci Ahimaț a alergat pe calea câmpiei și l-a întrecut pe Cuși.

24 Și David stătea între cele două porți; și paznicul s-a urcat pe acoperișul de pe poartă, pe zid și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, un om alergând singur.

25 Și paznicul a strigat și a spus împăratului. Și împăratul a spus: Dacă este singur, sunt vești în gura lui. Și el venea iute și se apropia.

26 Și paznicul a văzut un alt om alergând; și paznicul a strigat la portar și a spus: Iată, un alt om alergând singur. Și împăratul a spus: Și el aduce vești.

27 Și paznicul a spus: Eu cred că alergarea celui dintâi este ca alergarea lui Ahimaț, fiul lui Țadoc. Și împăratul a spus: El este un om bun și vine cu vești bune.

28 Și Ahimaț a strigat și a spus împăratului: Totul este bine. Și a căzut cu fața la pământ înaintea împăratului și a spus: Bindecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul tău, care ne-a dat pe oamenii care și-au ridicat mâna împotriva domnului meu, împăratul.

29 Și împăratul a spus: Este tânărul Absalom în siguranță? Și Ahimaț a răspuns: Când Ioab a trimis pe servitorul împăratului și pe mine servitorul tău,

am văzut un mare tumult, dar nu am știut ce era.

³⁰ Și împăratul i-a spus: Dă-te la o parte și stai în picioare aici. Și s-a dat la o parte și a stat în picioare pe loc.

³¹ Și, iată, a venit Cuși; și Cuși a spus: Am vești pentru domnul meu, împăratul; fiindcă DOMNUL te-a răzbunat în această zi de toți cei care se ridicaseră împotriva ta.

³² Și împăratul i-a spus lui Cuși: Este tânărul Absalom în siguranță? Și Cuși a răspuns: Dușmanii domnului meu împăratul și toți cei care se ridică împotriva ta pentru a te vătăma, fie precum este acel tânăr.

³³ Și împăratul a fost foarte mișcat și a urcat sus în camera de deasupra porții și a plâns; și pe când mergea, spunea astfel: O, fiul meu Absalom, fiul meu, fiul meu Absalom! De ar fi voit Dumnezeu, aș fi murit pentru tine. O, Absalom, fiul meu, fiul meu!

19

¹ Și i s-a spus lui Ioab: Iată, împăratul plânge și jelește după Absalom.

² Și victoria în acea zi a fost prefăcută în jale pentru tot poporul; fiindcă poporul a auzit spunându-se în acea zi cum împăratul era mâhnit pentru fiul său.

³ Și poporul s-a furișat în acea zi înăuntrul cetății, cum se furișează un popor care este rușinat când fuge în bătălie.

⁴ Dar împăratul și-a acoperit fața și împăratul striga cu o voce tare: O fiul meu Absalom, O Absalom, fiul meu, fiul meu!

⁵ Și Ioab a intrat în casă la împărat și a spus: Ai rușinat în această zi fețele tuturor servitorilor tăi, care în această zi ți-au salvat viața ta și viețile fiilor tăi și ale fiicelor tale și viețile soțiilor tale și viețile concubinelor tale;

⁶ În aceea că tu iubești pe dușmanii tăi și îi urăști pe prietenii tăi. Fiindcă ai declarat în această zi că nu iei aminte nici la prinți nici la servitori, pentru că în această zi pricep că dacă Absalom ar fi trăit, iar noi toți astăzi am fi murit, atunci ți-ar fi plăcut mult.

⁷ De aceea acum, ridică-te, ieși și vorbește cu mângâiere servitorilor tăi; fiindcă jur pe DOMNUL, dacă nu ieși, nu va rămâne unul cu tine în această noapte; și aceasta va fi mai rău pentru tine decât tot răul care a venit asupra ta din tinerețea ta până acum.

⁸ Atunci împăratul s-a ridicat și a șezut la poartă. Și au spus întregului popor, zicând: Iată, împăratul șade la poartă. Și tot poporul a venit înaintea împăratului; fiindcă Israel fugise fiecare om la corțul său.

⁹ Și tot poporul se certa în toate triburile lui Israel, spunând: Împăratul ne-a salvat din mâna dușmanilor noștri și ne-a eliberat din mâna filistenilor; și acum a fugit din țară din cauza lui Absalom.

¹⁰ Și Absalom, pe care l-am uns peste noi, a murit în bătălie. De aceea acum, de ce nu spuneți un cuvânt pentru aducerea împăratului înapoi?

¹¹ Și împăratul David a trimis la Tadócc și Abiatar, preoții, spunând: Vorbiți bătrânilor lui Iuda, zicând: De ce sunteți voi cei din urmă ca să aduceți pe

împărat înapoi acasă? Văzând că vorbirea întregului Israel a venit la împărat, în casa lui.

¹² Voi sunteți frații mei, voi sunteți oasele mele și carnea mea; pentru ce atunci sunteți cei din urmă ca să aduceți înapoi pe împărat?

¹³ Și spuneți lui Amasa: Nu ești tu din osul meu și din carnea mea? Astfel să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă nu vei fi căpetenia oștirii înaintea mea continuu, în locul lui Ioab.

¹⁴ Și el a aplecat inima tuturor bărbaților lui Iuda, chiar ca pe inima unui singur om, astfel încât au trimis acest cuvânt la împărat: Întoarce-te tu și toți servitorii tăi.

¹⁵ Astfel împăratul s-a întors și a venit la Iordan. Și Iuda a venit la Ghilgal, pentru a merge să îl întâmpine pe împărat și să îl conducă pe împărat peste Iordan.

¹⁶ Și Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit, care era din Bahurim, s-a grăbit și a coborât cu bărbații lui Iuda să îl întâlnească pe împăratul David.

¹⁷ Și acolo erau o mie de oameni din Benjamin cu el și Ţiba, servitorul casei lui Saul, și cei cincisprezece fii ai lui și cei douăzeci de servitori ai lui cu el; și au trecut Iordanul înaintea împăratului.

¹⁸ Și a trecut un bac ca să treacă dincolo casa împăratului și să facă ce i se părea bine. Și Șimei, fiul lui Ghera, a căzut înaintea împăratului, pe când el trecea Iordanul.

¹⁹ Și a spus împăratului: Să nu îmi impute nelegiuire domnul meu, nici să nu îți amintești ceea ce servitorul tău a făcut cu strâmbătate în acea zi când a ieșit domnul meu împăratul din Ierusalim; ca împăratul să pună aceasta la inimă.

20 Pentru că servitorul tău știe că eu am păcătuit; de aceea, iată, am venit cel dintâi în această zi din toată casa lui Iosif pentru a coborî să îl întâmpin pe domnul meu, împăratul.

21 Dar Abişai, fiul Ţeruiei, a răspuns și a zis: Să nu fie Şimei dat la moarte pentru aceasta, deoarece a blestemat pe unsul DOMNULUI?

22 Și David a spus: Ce am eu a face cu voi, fii ai Ţeruiei, ca în această zi să îmi fiți potrivnici? Să fie dat cineva la moarte în această zi în Israel? Oare nu știu eu că sunt astăzi împărat peste Israel?

23 De aceea împăratul i-a spus lui Şimei: Nu vei muri. Și împăratul i-a jurat.

24 Și Mefiboșet, fiul lui Saul, a coborât să îl întâlnească pe împărat și nu își îngrijise picioarele, nici nu își pregătise barba, nici nu își spălase hainele, din ziua în care împăratul plecase până în ziua când s-a întors în pace.

25 Și s-a întâmplat, după ce a venit la Ierusalim să îl întâlnească pe împărat, că împăratul i-a spus: Pentru ce nu ai mers cu mine, Mefiboșet?

26 Și el a răspuns: Domnul meu, o împărate, servitorul meu m-a înșelat; fiindcă servitorul tău a spus: Îmi voi înșeua un măgar, ca să călăresc pe el și să merg la împărat, pentru că servitorul tău este șchiop.

27 Și el a defăimat pe servitorul tău înaintea domnului meu împăratul; dar domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu; fă de aceea ce este bine în ochii tăi.

28 Pentru că toți ai casei tatălui meu nu erau decât oameni morți înaintea domnului meu, împăratul; totuși tu ai pus pe servitorul tău printre

cei care mănâncă la masa ta. Ce drept am eu să mai strig către împărat?

²⁹ Și împăratul i-a spus: De ce mai vorbești încă de lucrurile tale? Eu am spus: Tu și Țiba împărțiți câmpul.

³⁰ Și Mefiboșet a spus împăratului: Da, să ia el totul, pentru că domnul meu împăratul a venit în pace în casa lui.

³¹ Și Barzilai galaaditul a coborât de la Roghelim și a trecut Iordanul cu împăratul, pentru a-l conduce peste Iordan.

³² Acum, Barzilai era un om foarte bătrân, de optzeci de ani; și el s-a îngrijit de susținerea împăratului în timp ce era în Mahanaim, pentru că era un om foarte mare.

³³ Și împăratul i-a spus lui Barzilai: Treci cu mine și te voi hrăni cu mine în Ierusalim.

³⁴ Și Barzilai a spus împăratului: Cât mai am de trăit, ca să urc cu împăratul la Ierusalim?

³⁵ Eu am în această zi optzeci de ani; și pot eu discerne între bine și rău? Poate servitorul tău să guste ce mănânc și ce beau? Pot eu să mai aud vocea cântăreților și a cântărețelor? Pentru ce atunci să mai fie servitorul tău o povară domnului meu împăratul?

³⁶ Servitorul tău va merge puțin peste Iordan cu împăratul; și de ce să mă răsplătească împăratul cu o astfel de răsplată?

³⁷ Lasă, te rog, să se întoarcă servitorul tău, ca să mor în propria mea cetate și să fiu îngropat lângă mormântul tatălui meu și al mamei mele. Dar iată, pe servitorul tău, Chimham; să treacă el cu domnul meu, împăratul; și să îi faci ce ți se va părea

bine.

³⁸ Și împăratul a răspuns: Chimham să treacă împreună cu mine și îi voi face ce ți se va părea bine; și orice vei cere de la mine, aceea voi face pentru tine.

³⁹ Și tot poporul a trecut Iordanul. Și după ce împăratul a trecut, împăratul l-a sărutat pe Barzilai și l-a binecuvântat; și el s-a întors la locul său.

⁴⁰ Atunci împăratul a mers la Ghilgal și Chimham a mers cu el; și tot poporul lui Iuda l-a condus pe împărat și de asemenea jumătate din poporul lui Israel.

⁴¹ Și, iată, toți bărbații lui Israel au venit la împărat și i-au spus: De ce te-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și au adus pe împărat și casa lui și pe toți oamenii lui David cu el, peste Iordan?

⁴² Și toți bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: Pentru că împăratul ne este rudă apropiată; de ce atunci v-ați mâniat din cauza acestui lucru? Am mâncat noi ceva pe cheltuiala împăratului? Sau ne-a dat el vreun dar?

⁴³ Și bărbații lui Israel au răspuns bărbaților lui Iuda și au spus: Noi avem zece părți la împărat și de asemenea mai mult drept în David decât voi; de ce atunci ne-ați disprețuit, încât sfatul nostru să nu fie cel dintâi în aducerea înapoi a împăratului nostru? Și cuvintele bărbaților lui Iuda au fost mai aspre decât cuvintele bărbaților lui Israel.

20

¹ Și s-a întâmplat să fie acolo un om al lui Belial, al cărui nume era Șeba, fiul lui Bicri, un beniamit; și el a sunat din trâmbiță și a spus: Noi nu avem

parte în David, nici nu avem moștenire în fiul lui Isai; fiecare om la corturile sale, Israele.

² Astfel, fiecare bărbat din Israel a încetat să meargă după David și l-au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri; dar bărbații lui Iuda s-au lipit de împăratul lor, de la Iordan chiar până la Ierusalim.

³ Și David a venit acasă în Ierusalim; și împăratul a luat pe cele zece femei concubinele lui, pe care le lăsase pentru a păzi casa și le-a pus sub pază și le-a hrănit, dar nu a intrat la ele. Astfel ele au fost închise până în ziua morții lor, trăind în văduvie.

⁴ Atunci împăratul i-a spus lui Amasa: Adună-mi pe bărbații lui Iuda în trei zile și fii și tu aici prezent.

⁵ Astfel Amasa a mers să adune pe bărbații lui Iuda; dar a întârziat mai mult decât timpul pe care i-l rânduse.

⁶ Și David i-a spus lui Abișai: Acum Șeba, fiul lui Bicri, ne va face mai multă vătămare decât a făcut Absalom; ia tu pe servitorii domnului tău și urmărește-l, ca nu cumva să ajungă în cetățile întărite și să ne scape.

⁷ Și au mers după el bărbații lui Ioab și cheretiții și peletiții și toți războinicii; și au ieșit din Ierusalim, ca să îl urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

⁸ Când ei erau la piatra cea mare care este în Gabaon, Amasa a ieșit înaintea lor. Și haina lui Ioab pe care o îmbrăcase era încinsă peste el și peste ea un brâu cu o sabie prinsă peste coapsele lui în teaca ei; și pe când ieșea el, aceasta a căzut.

⁹ Și Ioab i-a spus lui Amasa: Ești sănătos, fratele meu? Și Ioab l-a apucat pe Amasa de barbă cu mâna dreaptă pentru a-l săruta.

¹⁰ Dar Amasa nu a luat seama la sabia care era

în mâna lui Ioab; astfel Ioab l-a lovit cu aceasta în a cincea coastă și i-a vărsat măruntaiele pe pământ și nu l-a mai lovit din nou; și el a murit. Astfel Ioab și Abişai, fratele lui, l-au urmărit pe Şeba, fiul lui Bicri.

¹¹ Și unul dintre oamenii lui Ioab stătea în picioare lângă el și spunea: Cui îi place de Ioab și cine este pentru David, să meargă după Ioab.

¹² Și Amasa se zvârcolea în sânge în mijlocul drumului mare. Și, când omul a văzut că tot poporul se oprea, l-a tras pe Amasa din drumul mare pe câmp și a aruncat o pânză deasupra lui, când a văzut că toți care ajungeau la el se opreau.

¹³ După ce a fost luat din drumul mare, toți oamenii au mers după Ioab, pentru a-l urmări pe Şeba, fiul lui Bicri.

¹⁴ Și el a mers prin toate triburile lui Israel, până la Abel și până la Bet-Maaca și la toți beritii; și s-au adunat și au mers și ei după el.

¹⁵ Și au venit și l-au asediat pe Şeba în Abel-Bet-Maaca și au înălțat un val de pământ împotriva cetății și acesta stătea în șanțul de apărare; și tot poporul care era cu Ioab lovea zidul, pentru a-l dărâma.

¹⁶ Atunci o femeie înțeleaptă a strigat din cetate: Ascultați, ascultați; spuneți, vă rog, lui Ioab: Apropie-te până aici, ca să vorbesc cu tine.

¹⁷ Și când s-a apropiat de ea, femeia a spus: Ești tu Ioab? Și el a răspuns: Eu sunt. Atunci ea i-a spus: Ascultă cuvintele roabei tale. Iar el a răspuns: Ascult.

¹⁸ Și ea a vorbit, spunând: Se vorbea în vechime, zicând: Într-adevăr vor cere sfat la Abel; și astfel sfârșeau.

¹⁹ Eu sunt una dintre acele femei pașnice și credincioase în Israel; tu cauți să distrugi o cetate și o mamă în Israel? De ce dorești să înghiți moștenirea DOMNULUI?

²⁰ Și Ioab a răspuns și a zis: Departe fie aceasta, departe de mine, să înghit sau să distrug.

²¹ Nu este astfel situația, ci un om din muntele Efraim, pe nume Șeba, fiul lui Bicri, și-a ridicat mâna împotriva împăratului, împotriva lui David; dați-l numai pe el și mă voi depărta de cetate. Și femeia i-a spus lui Ioab: Iată, capul său îți va fi aruncat peste zid.

²² Atunci femeia s-a dus la tot poporul în înțelepciunea ei. Și i-au retezat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și l-au aruncat lui Ioab. Și el a sunat din trâmbiță și s-au retras de lângă cetate, fiecare om la cortul său. Și Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat.

²³ Acum, Ioab era peste toată oștirea lui Israel; și Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste cheretiți și peste peletiți;

²⁴ Și Adoram era peste taxă; și Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

²⁵ Și Șeva era scrib; și Tadoc și Abiatar erau preoți;

²⁶ Și de asemenea Ira iairitul era un mare conducător lângă David.

21

¹ Atunci a fost o foamete în zilele lui David, trei ani, an după an; și David a întrebat pe DOMNUL și DOMNUL a răspuns: Este pentru Saul și pentru casa lui sângheroasă, fiindcă i-a ucis pe gabaoniți.

² Și împăratul i-a chemat pe gabaoniți și le-a spus; (acum, gabaoniții nu erau dintre copiii lui Israel,

ci din rămășița amoriților; și copiii lui Israel le juraseră; dar Saul a căutat să îi ucidă în zelul său pentru copiii lui Israel și Iuda.)

³ De aceea David a spus gabaoniților: Ce să fac pentru voi? Și cu ce să fac ispășirea, ca să binecuvântați moștenirea DOMNULUI?

⁴ Și gabaoniții i-au spus: Nu avem nevoie nici de argint nici de aur de la Saul sau de la casa lui, nici să omori pentru noi vreun om din Israel. Iar el a spus: Ceea ce veți spune, aceea voi face pentru voi.

⁵ Și ei au răspuns împăratului: Omul care ne-a mistuit și a plănuit împotriva noastră ca să fim nimiciți de a mai rămâne în vreunul din ținuturile lui Israel,

⁶ Să ne fie dați șapte bărbați dintre fiii lui și îi vom spânzura înaintea DOMNULUI la Ghibea lui Saul, pe care DOMNUL l-a ales. Și împăratul a spus: Îi voi da.

⁷ Dar împăratul a cruțat pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurământul DOMNULUI care era între ei, între David și Ionatan, fiul lui Saul.

⁸ Dar împăratul a luat pe cei doi fii ai lui Rițpa, fiica lui Aia, pe care ea îi născuse lui Saul, pe Armoni și pe Mefiboșet și pe cei cinci fii ai lui Mical, fiica lui Saul, pe care ea îi crescuse pentru Adriel, fiul lui Barzilai meholatitul.

⁹ Și el i-a dat în mâinile gabaoniților și ei i-au spânzurat pe deal înaintea DOMNULUI; și au căzut toți cei șapte împreună și au fost dați la moarte în zilele secerișului, în primele zile, la începutul secerișului orzului.

¹⁰ Și Rițpa, fiica lui Aia, a luat pânză de sac și și-a întins-o pe stâncă, de la începutul secerișului până când apă a picurat peste ei din cer și nu a lăsat nici

păsărilor cerului să se așeze pe ei ziua, nici fiarelor câmpului noaptea.

¹¹ Și i s-a spus lui David ce făcuse Rițpa, fiica lui Aia, concubina lui Saul.

¹² Și David a mers și a luat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său, de la oamenii din Iabes-Galaad, care le furaseră din piața Bet-Șanului, unde filistenii îi spânzuraseră, când filistenii îl ucisese pe Saul la Ghilboa;

¹³ Și a adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său; și au adunat oasele celor care fuseseră spânzurați.

¹⁴ Și oasele lui Saul și ale lui Ionatan, fiul său, le-au îngropat la Țela, în țara lui Beniamin, în mormântul lui Chiș, tatăl său; și au împlinit tot ce împăratul poruncise. Și după aceasta, Dumnezeu a fost implorat pentru țară.

¹⁵ Mai mult, filistenii au avut din nou război cu Israel; și David a coborât, el și servitorii lui și au luptat împotriva filistenilor; și David a obosit.

¹⁶ Și Ișbi-Benob, care era dintre fiii uriașului, greutatea suliței lui era de trei sute de șekeli de aramă în greutate, el fiind încins cu o sabie nouă, s-a gândit să îlucidă pe David.

¹⁷ Dar Abișai, fiul Țeruiei, l-a ajutat și l-a lovit pe filistean și l-a ucis. Atunci oamenii lui David i-au jurat, spunând: Să nu mai ieși cu noi la bătălie, ca să nu stingi lumina lui Israel.

¹⁸ Și s-a întâmplat, după aceasta, că a fost din nou o bătălie cu filistenii la Gob; atunci Sibecai hușatitul l-a ucis pe Saf, care era dintre fiii uriașului.

¹⁹ Și a fost din nou o bătălie la Gob cu flis-

tenii, unde Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, un betleemit, l-a ucis pe fratele lui Goliat ghititul, mânerul suliței acestuia fiind ca bârna unui țesător.

²⁰ Și a fost încă o bătălie la Gat, unde era un om de o statură foarte mare, care avea la fiecare mână șase degete și la picioare șase degete, douăzeci și patru la număr; și el de asemenea i se născuse uriașului.

²¹ Și când el a sfidat pe Israel, Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.

²² Aceștia patru i-au fost născuți uriașului la Gat, și au căzut prin mâna lui David și prin mâna servitorilor săi.

22

¹ Și David a spus DOMNULUI cuvintele acestei cântări în ziua în care DOMNUL l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor săi și din mâna lui Saul;

² Și a spus: DOMNUL este stânca mea și fortăreața mea și eliberatorul meu;

³ Dumnezeu stâncii mele; în el mă voi încrede; el este scutul meu și cornul salvării mele, turnul meu înalt și locul meu de scăpare, salvatorul meu; tu mă salvezi din violență.

⁴ Voi chema pe DOMNUL, care este demn de laudă; astfel voi fi salvat din mâna dușmanilor mei.

⁵ Când valurile morții m-au încercuit, potopurile oamenilor neevlavioși m-au înspăimântat;

⁶ Întristările iadului m-au încercuit; capcanele morții m-au întâmpinat.

⁷ În strâmtorarea mea l-am chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeu meu; și el mi-a auzit

vocea din templul său și strigătul meu a ajuns în urechile lui.

⁸ Atunci pământul s-a zguduit și s-a cutremurat; temeliile cerului s-au mișcat și au fost zguduite, pentru că s-a înfuriat.

⁹ Un fum s-a înălțat din nările lui și foc mistuia din gura lui; cărbuni s-au aprins prin el.

¹⁰ El de asemenea a aplecat cerurile și a coborât; și întuneric era sub picioarele lui.

¹¹ Și călărea pe un heruvim și zbură; și a fost văzut pe aripile vântului.

¹² Și a făcut întunericul să fie corturi de jur împrejurul lui, ape întunecoase și nori groși ai cerurilor.

¹³ Prin strălucirea de dinaintea sa au fost aprinși cărbuni de foc.

¹⁴ DOMNUL a tunat din cer și cel Preaînalt și-a înălțat vocea.

¹⁵ Și a trimis săgeți și i-a împrăștiat; fulgerul și i-a învins.

¹⁶ Și albiile apelor au apărut, temeliile lumii s-au dezgolit, la mustrea DOMNULUI, la pufnirea suflării nărilor sale.

¹⁷ El a trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din multe ape.

¹⁸ M-a eliberat de dușmanul meu puternic și de cei ce m-au urât; fiindcă erau prea puternici pentru mine.

¹⁹ M-au întâmpinat în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL a fost sprijinul meu.

²⁰ M-a dus de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine.

²¹ DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății mele; mi-a întors conform curăției mâinilor mele.

²² Pentru că am ținut căile DOMNULUI și nu m-am abătut cu stricăciune de la Dumnezeuul meu.

²³ Pentru că toate judecățile lui au fost înaintea mea; și cât despre statutele lui, nu m-am depărtat de ele.

²⁴ Am fost de asemenea integru înaintea lui și m-am păzit de nelegiuirea mea.

²⁵ De aceea DOMNUL mi-a întors conform dreptății mele, conform curăției mâinilor mele înaintea ochilor săi.

²⁶ Cu cel milos te vei arăta milos; și cu omul integru te vei arăta integru.

²⁷ Cu cel pur te vei arăta pur; și cu cel pervers te vei arăta fără gust.

²⁸ Și pe poporul chinuit îl vei salva; dar ochii tăi sunt asupra celor trufași, ca să îi înjosești.

²⁹ Fiindcă tu ești candela mea DOAMNE și DOMNUL îmi va lumina întunericul.

³⁰ Căci cu tine am alergat asupra unei cete; și cu Dumnezeuul meu am sărit peste zid.

³¹ Cât despre Dumnezeu, calea lui este desăvârșită, cuvântul DOMNULUI este încercat; el este o pavăză pentru toți cei ce se încred în el.

³² Căci cine este Dumnezeu în afară de DOMNUL? Și cine este o stâncă în afară de Dumnezeuul nostru?

³³ Dumnezeu este tăria și puterea mea; și îmi face calea desăvârșită.

³⁴ El îmi face picioarele ca ale căprioarei și mă așază pe locurile mele înalte.

³⁵ Îmi deprinde mâinile la război, ca brațele mele să frângă un arc de oțel.

³⁶ Tu de asemenea mi-ai dat scutul salvării tale;

și bunătatea ta m-a făcut mare.

³⁷ Mi-ai lărgit pașii sub mine, încât picioarele mele nu au alunecat.

³⁸ Am urmărit pe dușmanii mei și i-am nimicit și nu m-am întors înapoi până nu i-am mistuit.

³⁹ Și i-am mistuit și i-am rănit, încât nu erau în stare să se ridice; da, sunt căzuți sub picioarele mele.

⁴⁰ Fiindcă m-ai încins cu tărie pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.

⁴¹ Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor mei, ca să îi nimicesc pe cei ce mă urăsc.

⁴² Au privit, dar nu era nimeni să îi salveze; strigau chiar către DOMNUL, dar nu le-a răspuns.

⁴³ Atunci i-am pisat mărunț ca țărâna pământului, i-am călcat ca pe noroiul străzii și i-am împrăștiat.

⁴⁴ M-ai scăpat de asemenea de luptele poporului meu, m-ai ținut să fiu capul păgânilor, un popor pe care nu l-am cunoscut, mă va servi.

⁴⁵ Străinii mi se vor supune; imediat ce aud, vor asculta de mine.

⁴⁶ Străinii se vor ofili și de teamă vor ieși din locurile lor închise.

⁴⁷ DOMNUL trăiește; și binecuvântată fie stânca mea; și să fie înălțat Dumnezeu stâncii salvării mele.

⁴⁸ Dumnezeu este cel ce îmi face dreptate și care doboară popoarele sub mine,

⁴⁹ Și care mă scoate din mâna dușmanilor mei; tu de asemenea m-ai înălțat deasupra celor ce s-au ridicat împotriva mea; m-ai eliberat de omul violent.

⁵⁰ De aceea îți voi aduce mulțumiri, DOAMNE, printre păgâni și voi cânta laude numelui tău.

⁵¹ El este turnul salvării pentru împăratul său; și arată milă unsului său, lui David și seminței lui pentru totdeauna.

23

¹ Acum, acestea sunt ultimele cuvinte ale lui David. David, fiul lui Isai, a spus și omul care a fost ridicat în înălțime, unsul Dumnezeului lui Iacob și dulcele psalmist al lui Israel, a spus:

² Duhul DOMNULUI a vorbit prin mine și cuvântul lui a fost pe limba mea.

³ Dumnezeu lui Israel a spus: Stânca lui Israel mi-a vorbit: Cel care stăpânește peste oameni trebuie să fie drept, conducând în frica de Dumnezeu.

⁴ Și el va fi ca lumina dimineții, când soarele răsare, o dimineață fără nori; ca iarba nouă încolțind din pământ prin strălucire puternică, după ploaie.

⁵ Deși casa mea nu este astfel cu Dumnezeu, totuși, el a făcut cu mine un legământ veșnic, rânduit în toate lucrurile și sigur, pentru că aceasta este toată salvarea mea și toată dorința mea, deși el nu o face să crească.

⁶ Dar fiii lui Belial vor fi cu toții ca spini aruncați, pentru că nu pot fi luați cu mâinile;

⁷ Dar omul care îi va atinge trebuie să fie apărat cu fier și cu mânerul unei sulite; și vor fi în întregime arși cu foc în același loc.

⁸ Acestea sunt numele războinicilor pe care îi avea David: Tahchemonitul care ședea în scaun, mai marele printre căpetenii; același era Adino

eznitul; el și-a ridicat sulița împotriva a opt sute, pe care i-a ucis odată.

⁹ Și după el era Eleazar, fiul lui Dodo ahohitul, unul dintre cei trei războinici care erau cu David, când i-au sfidat pe filistenii care erau adunați acolo la bătălie și bărbații lui Israel erau plecați;

¹⁰ El s-a ridicat și i-a lovit pe filistenii până mâna lui a obosit și mâna i s-a lipit de sabie; și DOMNUL a lucrat o mare victorie în acea zi; și poporul s-a întors după el numai pentru a prăda.

¹¹ Și după el a fost Șama, fiul lui Aghe hararitul. Și filistenii se adunaseră într-o ceată înarmată, unde era o bucată de pământ plină de linte; și poporul a fugit de filistenii.

¹² Dar el a stat în picioare în mijlocul câmpului și l-a apărat și i-a ucis pe filistenii; și DOMNUL a lucrat o mare victorie.

¹³ Și trei dintre cele treizeci mai de seamă au coborât și au venit la David pe timpul seceratului în peștera lui Adulam; și ceata înarmată a filistenilor își ridicase cortul în valea lui Refaim.

¹⁴ Și David era atunci în citadelă și garnizoana filistenilor era atunci în Betleem.

¹⁵ Și David a tânjit și a spus: O, dacă cineva mi-ar da să beau din apa din fântâna Betleemului, care este lângă poartă!

¹⁶ Și cei trei războinici au pătruns prin oastea filistenilor și au tras apă din fântâna Betleemului, care era la poartă și au luat-o și au adus-o la David, totuși David nu a dorit să bea din ea, ci a turnat-o înaintea DOMNULUI.

¹⁷ Și el a spus: Departe fie de mine aceasta, DOAMNE, să fac aceasta, nu este acesta sângele

oamenilor care au mers cu riscul vieților lor? De aceea a refuzat să o bea. Aceste lucruri le-au făcut cei trei războinici.

¹⁸ Și Abișai, fratele lui Ioab, fiul Țerueiei, era mai marele între cei trei. Și el și-a ridicat sulița împotriva a trei sute și i-a ucis și a avut un nume printre cei trei.

¹⁹ Dintre cei trei nu era el demn de mai multă cinste? De aceea a fost căpetenia lor; totuși nu a ajuns pe cei trei dintâi.

²⁰ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui bărbat viteaz, din Cabteel, care făcuse multe fapte, el i-a ucis pe cei doi bărbați din Moab care erau ca niște lei; a coborât de asemenea și a ucis un leu în mijlocul unei gropi în timp cu zăpadă;

²¹ Și a ucis un egiptean, un bărbat frumos la statură; și egipteanul avea o suliță în mână; iar el a coborât la el cu un toiag și a smuls sulița din mâna egipteanului și l-a omorât cu propria lui suliță.

²² Acestea le-a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada, și a avut numele printre cei trei războinici.

²³ El era demn de mai multă cinste decât cei treizeci, dar nu a ajuns la cei trei dintâi. Și David l-a pus peste garda lui.

²⁴ Asael, fratele lui Ioab, era unul dintre cei treizeci; Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem,

²⁵ Șama haroditul, Elica haroditul,

²⁶ Heleț peletitul; Ira, fiul lui Icheș tecoatitul,

²⁷ Abiezer anatotitul, Mebunai hușatitul,

²⁸ Țalmon ahohitul, Maharai netofatitul,

²⁹ Heleb, fiul lui Baana, un netofatit; Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea, copiilor lui Beniamin;

³⁰ Benaia piratonitul, Hidai de la pâraiele lui Gaaş,

- 31 Abi-Albon arbatitul, Azmavet barhumitul,
32 Eliahba șaalbonitul, din fiii lui Iașen, Ionatan,
33 Șama hararitul; Ahiam, fiul lui Șarar araritul,
34 Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul maacatitului,
Eliam, fiul lui Ahitofel ghilonitul,
35 Hețrai carmelitul, Paarai arbitul,
36 Igheal, fiul lui Natan din Toba, Bani gaditul,
37 Telec amonitul, Naharai beerotitul, purtătorul
armurii lui Ioab fiul Tereuiei,
38 Ira, un ietrit, Gareb, un ietrit,
39 Urie hititul: treizeci și șapte de toți.

24

1 Și din nou mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și el l-a mișcat pe David împotriva lor pentru a spune: Du-te, numără pe Israel și pe Iuda.

2 Fiindcă împăratul i-a spus lui Ioab, căpetenia oștirii, care era cu el: Du-te acum prin toate triburile lui Israel, de la Dan până la Beer-Șeba și numărați poporul, ca să știi numărul poporului.

3 Și Ioab a spus împăratului: Acum, DOMNUL Dumnezeuul tău să adauge la popor, oricâți sunt ei, însutit și ochii domnului meu împăratul, să vadă aceasta; dar de ce domnul meu împăratul găsește plăcere în acest lucru?

4 Totuși cuvântul împăratului a învins împotriva lui Ioab și împotriva căpeteniilor oștirii. Și Ioab și căpeteniile oștirii au ieșit din prezența împăratului pentru a număra pe poporul lui Israel.

5 Și au trecut Iordanul și și-au înălțat corturile în Aroer, pe partea dreaptă a cetății care se găsește în mijlocul râului lui Gad și spre Iaezer;

⁶ Atunci ei au venit la Galaad și la țara lui Tahtim-Hodși; și au venit la Dan-Iaan și împrejur la Sidon.

⁷ Și au venit la întăritura Tirului și la toate cetățile hiviților și ale canaanților; și au ieșit la sud de Iuda, la Beer-Șeba.

⁸ Astfel, după ce au trecut prin toată țara, au venit la Ierusalim la sfârșitul a nouă luni și douăzeci de zile.

⁹ Și Ioab a dat împăratului suma numărătorii poporului; și erau acolo în Israel opt sute de mii de bărbați viteji care scoteau sabia; și bărbații lui Iuda erau cinci sute de mii de bărbați.

¹⁰ Și lui David i-a bătut inima după ce a numărat poporul. Și David a spus DOMNULUI: Am păcătuit mult în ceea ce am făcut; și acum, te implor, DOAMNE, îndepărtează nelegiuirea servitorului tău, pentru că am lucrat foarte prosteste.

¹¹ Și atunci când David s-a trezit dimineăta, cuvântul DOMNULUI a venit la profetul Gad, văzătorul lui David, spunând:

¹² Du-te și spune lui David: Astfel spune DOMNUL: Îți ofer trei lucruri; alege-ți unul dintre ele, ca să ți-l fac.

¹³ Astfel Gad a venit la David și i-a istorisit și i-a spus: Să vină șapte ani de foamete la tine în țara ta? Sau să fugi trei luni dinaintea dușmanilor tăi, în timp ce ei te urmăresc? Sau să fie trei zile ciumă în țara ta? Acum sfătuiește-te și vezi ce răspuns să întorc celui care m-a trimis.

¹⁴ Și David i-a spus lui Gad: Eu sunt într-o mare strâmtorare; să cădem acum în mâna DOMNULUI, pentru că îndurărilor lui sunt mari; și nu mă lăsa să cad în mâna omului.

15 Astfel DOMNUL a trimis o ciumă peste Israel de dimineață până la timpul rânduitor; și au murit din popor de la Dan până la Beer-Șeba șaptezeci de mii de bărbați.

16 Și când îngerul și-a întins mâna peste Ierusalim ca să îl distrugă, DOMNUL s-a pocăit de rău și a spus îngerului care nimicea poporul: Este destul; oprește-ți acum mâna. Și îngerul DOMNULUI era lângă aria lui Aravna iebusitul.

17 Și David a vorbit DOMNULUI când a văzut pe îngerul care lovea poporul și a spus: Iată, eu am păcătuit și am lucrat cu stricăciune; dar aceste oi, ce au făcut ele? Fie mâna ta, te rog, împotriva mea și împotriva casei tatălui meu.

18 Și Gad a venit în acea zi la David și i-a spus: Urcă, ridică un altar DOMNULUI în aria lui Aravna iebusitul.

19 Și David, după cuvântul lui Gad, s-a urcat precum DOMNUL poruncise.

20 Și Aravna a privit și l-a văzut pe împărat și pe servitorii lui venind spre el; și Aravna a ieșit și s-a plecat înaintea împăratului cu fața la pământ.

21 Și Aravna a spus: Pentru ce a venit domnul meu împăratul la servitorul său? Și David a spus: Pentru a cumpăra aria de la tine, ca să zidesc un altar DOMNULUI, ca plaga să fie oprită de la popor.

22 Și Aravna i-a spus lui David: Să ia și să ofere domnul meu împăratul ce i se pare bun; iată, aici sunt boi pentru sacrificiu ars și uneltele de vânturat și alte unelte ale boilor în loc de lemne.

23 Toate aceste lucruri, Aravna, ca un împărat, le-a dat împăratului. Și Aravna a spus împăratului:

DOMNUL Dumnezeul tău să te primească.

²⁴ Și împăratul i-a spus lui Aravna: Nu, ci într-adevăr o voi cumpăra de la tine cu un preț, pentru că nu voi oferi ofrande arse DOMNULUI Dumnezeul meu din ceea ce nu mă costă nimic. Astfel David a cumpărat aria și boii cu cincizeci de șekeli de argint.

²⁵ Și David a zidit acolo un altar DOMNULUI și a oferit ofrande arse și ofrande de pace. Astfel DOMNUL a fost implorat pentru țară și plaga a fost oprită de peste Israel.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9